

**TABELUL DE SINTEZA
la proiectul**

**Cu privire la aprobarea Regulamentului cu privire la garanția financiară pentru refacerea mediului
la exploatarea resurselor minerale.**
(denumirea proiectului actului normativ)

Participantul la avizare, consultare publică, expertizare	Nr. crt.	Conținutul obiecției, propunerii, recomandării, concluziei	Argumentarea autorului proiectului
Avizare și consultare publică			
Asociația Patronală a Întreprinderilor din Domeniul Minier (scrisoarea nr. 8 din 28.08.2025)	1	Pct. 2.6 Prevede că „raport de execuție a lucrărilor de închidere-document tehnic elaborat de către beneficiari ai subsolului/titulari ai autorizației de folosință a subsolului care prezintă stadiul realizării lucrărilor de recultivare a terenurilor afectate în urma activităților de exploatare a substanțelor minerale utile. Acesta cuprinde descrierea detaliată a lucrărilor efectuate, respectarea termenelor și a soluțiilor tehnice stabile, eventualele de la planul inițial și justificarea acestora, precum și concluzii privind gradul de conformare la obligațiile de mediu asumate. Raportul constituie o bază pentru recepția a lucrărilor efectuate și evaluarea eficienței măsurărilor de refacere a mediului”. Însă această formulare nu concretizează conținutul raportului, operând doar cu cerințele generale față de conținutul acestuia, ceea ce favorizează o interpretare arbitrară a conținutului de către membrii comisiei, care îl vor examina. Or, art. 3 al . 1) din legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative prevede că: (1) La elaborarea unui act normativ se respectă următoarele principii: ... predictibilitatea normelor juridice. Lipsa unor criterii clare, duce la imposibilitatea predictibilității actului normativ. Aceste devieri și concluzii vor baza pe criterii obiective or, aceste criterii nu sunt stipulate în proiectul Regulamentului.	Se acceptă
	2	Pct. 13 Existența devierilor de la proiectul inițial, argumentarea acestora și gradul de realizare a condițiilor privind recultivarea o poate face doar o organizație care a elaborat proiectul de recultivare a terenurilor afectate. Totuși, din motive neclare, în componența comisiei de recepție finală a execuției lucrărilor de reabilitare a mediului nu a fost inclus un reprezentant al organizației de proiectare. Nu este clar de ce în componența comisiei nu este inclus un reprezentant al Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare, responsabil de implementarea politicilor statului în domeniul hidroameliorației, îmbunătățirilor funciare, relații funciare, cadastru funciar și monitoring funciar, fiind incluși tocmai 3 reprezentanți ai Agenției pentru Geologie și Resurse Minerale, entitate care este responsabilă de domeniul subsolului și care nu are atribuții în domeniul funciar.	Se acceptă (urmare avizărilor conform obiecțiilor/propunerilor Cancelariei de Stat au fost exclus din comisia de recepție - organizația de proiectări, deoarece constituirea Comisiei de recepție finală a execuției lucrărilor de reabilitare a mediului și monitorizare post închidere, se consideră judicios a indica modalitatea de identificare/selectare a organizației de proiectări. Excluderea organizației de proiectare din comisia de recepție este justificată de necesitatea evitării conflictelor de interese.)
	3	Punctele 18-18.6 al Capitolului III, stipulează competențele comisiei. Aceste competențe nu concretizează în baza căror criterii comisia va face unele sau altele concluzii. Spre exemplu, pct. 18.2 prevede că comisia constată concordanța volumului fizic al lucrărilor asumate prin planul de recultivare cu realitatea din teren. Nu este clar în ce mod comisia va determina grosimea straturilor de sol fertile, aplicate pe sectoarele de recultivare, conform proiectului de recultivare. Cum comisia va determina calitatea lucrărilor de recultivare. O asemenea aprecierea poate fi făcută doar în urma investigațiilor pedologice a solului, făcut de persoane competente, existența reliefului refăcut conform cerințelor proiectului, poate fi determinate doar în baza măsurărilor topografice, realizate de specialiști autorizați în domeniul geodezie și cartografiei. Lipsa criteriilor, în baza	Regulament ajustat

		căroră se va realiza evaluarea activităților realizate de recultivare, va duce la interpretarea arbitrară din partea membrilor comisiei.	
4	În pct. 11 din proiectul Regulamentului, se prevede că: „Planul de recultivare, incluzând devizul de cheltuieli și graficul de execuție a lucrărilor de închidere și ecologizare, va fi înaintat pentru coordonare către autoritatea competentă în domeniul folosirii și protecției subsolului.” Nu este clar pentru ce se stabilește necesitatea coordonării planului de recultivare, deoarece proiectul recultivării, care include devizele de cheltuieli și graficul de producere este parte componentă a proiectului de execuție, fiind supus verificării conform Legii nr. 151/2022 privind funcționarea în condiții de siguranță a obiectivelor industriale și a instalațiilor tehnice potențial periculoase și prevederilor din Codul urbanismului și construcțiilor nr. 434/2023 (conform Codului subsolului nr. 246/2024, Capitolul X, art. 69, alin. 5). Oferirea dreptului Autorității competente în domeniul folosirii și protecției subsolului de a cere de la agentul economic revizuirea planului de recultivare, inclusiv a devizului de cheltuieli în caz modificări în legislația incidentă, permite interpretarea arbitrară, fără argumente clare a unor asemenea cerințe în cazul oricăror modificări a legislației. Nu este concretizat ce modificări de legislație vor duce la necesitatea revizuirii planului de recultivare. De exclus pct. 11 în legătură cu faptul că această cerință contravine prevederilor Legii nr. 151/2022 privind funcționarea în condiții de siguranță a obiectivelor industriale și a instalațiilor tehnice potențial periculoase și prevederilor din Codul urbanismului și construcțiilor nr. 434/2023.	Nu se acceptă, deoarece planul de recultivare sau planul de refacere a mediului care este parte a proiectului tehnic (tehnologic) este coordonat cu autoritatea competentă în domeniul folosirii și protecției subsolului conform art. 72 alin. (2) al Codului subsolului nr. 246/2024.	
5	Pct. 42 din proiectul Regulamentului prevede că: „În cazul dreptului de folosință obținut înaintea de intrarea în vigoare a prezentului regulament, beneficiarii subsolului au obligația de refacere sau actualizare a planului de recultivare și să îl supună spre coordonare, aprobare de către autoritatea competentă, după caz, Ministerul Mediului, în termen de un an de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.”, nefiind concretizat ce anume prevede procedura de refacere sau actualizare a planului de recultivare. Proiectul recultivării cuprinde peste 10 capitole, inclusiv devizele de cheltuieli pentru recultivarea tehnico-minieră și biologică. Proiectele de recultivare sunt parte componentă a proiectelor tehnologice de execuție, care au fost supuse expertizei ecologice, valabile pe întreaga perioadă de exploatare a zăcămintelor. Existența expertizei ecologice presupune neaplicarea prevederilor Legii nr. 86/2014 privind evaluarea impactului asupra mediului asupra minelor și carierilor. În același timp, actualizarea (adică modificarea) proiectelor se realizează în conformitate cu cerințele Legii nr. 86/2014, adică după efectuarea evaluării impactului asupra mediului și în cazul emiterii unui Acord de mediu. Astfel, agentul economic pentru a actualiza proiectul recultivării va fi nevoit să efectueze procedura evaluării impactului asupra mediului și să obțină un Acord de mediu. Pentru termenul de un an, oferit pentru actualizarea planului de recultivare, nu se ia în calcul faptul că această actualizare o poate face doar un proiectant atestat, numărul căroră în Republica Moldova este limitat. Termenul mediului de actualizare, modificare a unui proiect este de cel puțin 3 luni, în funcție de volumul și complexitatea lucrărilor. În Republica Moldova există circa 150 de persoane juridice care exploatează zăcăminte de substanțe minerale utile. Cum în mod practic, agenții economici vor reuși să refacă sau actualizeze planul de recultivare în termen de un an? Mai ales că potrivit Legii nr. 86/2014 orice modificare de proiect cere efectuarea evaluării impactului asupra mediului – o procedură care durează luni în șir. Termenul din pct. 42 de stabilit la 3 ani.	Se acceptă parțial	
6	Proiectul Regulamentului nu concretizează în volum deplin procedura de restituire a garanției financiare. Nu este specifică ordinea acțiunilor agentului economic după finalizarea procedurii de întocmire a documentelor ce confirmă finalizarea lucrărilor de recultivare. Nu este specificat că potrivit art. 81 alin. 10 din Codul subsolului nr. 246/2024. „garanția financiară pentru refacerea mediului se depinde în fondul garanției financiare pentru refacerea mediului, instituit în cadrul boghetului de stat”, ceea ce presupune participarea în procedura de restituire și a instituțiilor ce administrează finanțele publice.	Regulament ajustat	
7	De exclus pct. 12.2 în cazul unor modificări în legislația incidentă.	Se acceptă	

Concernul Republican de Producție al Industriei Materialelor de Construcție „INMACOM” (scrisoarea nr. 01/19-13 din 29.08.2025)	1	Nota de fundamentare nu reflectă situația reală la fața locului. Nu sunt date concrete câte terenuri nu se recultivează din celea care deja sunt antrenate în lucru. Ce suprafețe nu se recultivează conform planurilor și proiectelor tehnice. Ce procent de abateri avem azi. Nu trebuie săi învinuim pe toți fără argumente semnificative. Nu toți sunt neconștienți și dușmani a naturii. Garanția financiară trebuie formată din sumele financiare transmise statului pentru schimbarea destinației terenurilor. Agentul economic afectează terenul propriu și nu a statului și atunci de ce aceste surse financiare nu sunt păstrate pe un cont special pentru refacerea mediului. Nota prevede că statul e incapabil să gestioneze lucrările de recultivare. În acest caz necesită reformarea structurilor statului dar nu a lucrărilor de recultivare. Regulamentul nou va crea încă și mai multe probleme inclusiv și de corupție în acest proces. La capitolul Impactul asupra mediului de afaceri - descrierea și dovezilor sunt absolut neargumentate. Cel mai mare impact a cel că sursele circulante a agentului vor fi conservate și dânsul ne având alte surse va stopa activitatea. Consecințele corespunzătoare sunt enorme. Ne având surse enorme. Ne având surse financiare agentul economic nu va putea începe efectuarea lucrărilor de decopertare și recultivare deoarece acestea lucrări sunt dependente.	Nota de fundamentare ajustată
S.A. „Lafarge Ciment Moldova” (scrisoarea nr. 122 din 03.09.2025)	1	Proiectul Regulamentului privind garanția financiară pentru refacerea mediului reglementează conceptul garanției financiare într-un mod general, fără însă să descrie concret anumite aspecte de procedură, fapt care ridică multe semne de întrebări și neclarități pentru beneficiarii de subsol.	Regulament ajustat
	2	Pct. 2.6 prevede că ”raport de execuție a lucrărilor de închidere – document tehnic elaborat de către beneficiari ai subsolului/titulari ai autorizației de folosință a subsolului care prezintă stadiul realizării lucrărilor de recultivare a terenurilor afectate în urma activităților de exploatare a substanțelor minerale utile. Acesta cuprinde descrierea detaliată a lucrărilor efectuate, respectarea termenelor și a soluțiilor tehnice stabilite, eventualele devieri de la planul inițial și justificarea acestora, precum și concluzii privind gradul de conformare la obligațiile de mediu asumate. Raportul constituie o bază pentru recepția finală a lucrărilor efectuate și evaluarea eficienței măsurilor de refacere a mediului.” Această formulare a noțiunii de raport de execuție a lucrărilor de închidere este un prea generală și nu concretizează concret conținutul raportului, operând doar cu cerințe generale față de conținutul acestuia, ceea ce va duce la o interpretare arbitrară/abuzivă/subiectivă a conținutului de către membrii comisiei de recepție finală a execuției lucrărilor de reabilitare a mediului și monitorizarea postînchidere.	Se acceptă
	3	La pct. 6.3 nu se explică mecanismul de recalculare a garanției financiare în cazul în care există diferențieri față de planul anual de exploatare aprobat. Aceste diferențieri vor duce și la decalarea planului de recultivare și nu se menționează această posibilitate la pct. 11 din proiect. Or, carierele se exploatează în dependență de cererea de piață a produsului finit/materie prime și având în vedere situația actuală din Republica Moldova, în foarte multe cariere exploatarea are loc mai lent față de ceea ce este prevăzut în proiect. Respectiv, recultivarea nu poate fi efectuată pe terenurile care încă nici nu a fost exploatate. Referitor la plata garanției pentru suprafața exploatată înaintea de aprobare proiectului, ar trebui să fie totuși stabiliți termeni diferențiați de plată în funcție de mărimea garanției financiare (ca excepție cel puțin primii 3 ani de la implementare). Nu poți decapitaliza compania într-un singur an pentru toată activitatea precedentă, impactată și de decalările menționate mai sus.	Nu se acceptă deoarece asigură o abordare dinamică și proporțională a constituirii garanției, corelând cuantumul acesteia cu stadiul real de dezvoltare a proiectului. Precizează explicit că valoarea garanției trebuie să acopere integral lucrările de reabilitare și monitorizare, inclusiv în cazul în care exploatarea se oprește brusc și definitiv, ceea ce corespunde cerințelor europene. Posibilele scenarii de închidere prematură sunt implicit acoperite prin obligația ca valoarea garanției „la o dată de referință” să fie suficientă pentru refacerea completă a mediului, evitând astfel blocajele financiare și transferul riscului asupra statului.

	4	Pct. 11 din proiectul Regulamentului prevede că „Planul de recultivare, incluzând devizul de cheltuieli și graficul de execuție a lucrărilor de închidere și ecologizare, va fi înaintat pentru coordonare către autoritatea competentă în domeniul folosirii și protecției subsolului.” Nu este clar pentru ce se stabilește necesitatea coordonării planului de recultivare, deoarece proiectul recultivării, care include devizele de cheltuieli și graficul de producere, este parte componentă a proiectului de execuție, fiind deja supus coordonării conform legislației în vigoare. Prin urmare, devizele de cheltuieli și graficele de execuție a lucrărilor vor fi supuse coordonării de 2 ori. Respectiv, propunem excluderea pct. 11.	Nu se acceptă, deoarece planul de recultivare sau planul de refacere a mediului care este parte a proiectului tehnic (tehnologic) este coordonat cu autoritatea competentă în domeniul folosirii și protecției subsolului conform art. 72 alin. (2) al Codului subsolului nr. 246/2024.
	5	Pct. 12.2 stipulează că „Autoritatea competentă în domeniul folosirii și protecției subsolului poate solicita titularul autorizației de folosință a subsolului revizuirea planului de recultivare, inclusiv a devizului de cheltuieli în cazul unor modificări în legislația incidentă” Însă, nu este concretizat ce modificări de legislație vor duce la necesitatea revizuirii planului de recultivare, ceea ce acordă dreptul Autorității de a solicita revizuirea planului de recultivare oricând, în contextul în care modificările în legislație avem foarte des. Respectiv, propunem excluderea pct. 12.2	Se acceptă
	6	Existența devierilor de la proiectul inițial, justificarea acestora și gradul de realizare lucrărilor de recultivare o poate face doar o organizație care a elaborat proiectul de recultivare a terenurilor exploatate. Însă, în componența comisiei de recepție finală a execuției lucrărilor de reabilitare a mediului și monitorizare postînchidere (pct. 13) nu a fost inclus vreun reprezentant al organizației de proiectare.	Se acceptă (urmare avizărilor conform obiecțiilor/propunerilor Cancelariei de Stat au fost exclus din comisia de recepție - organizația de proiectări, deoarece constituirea Comisiei de recepție finală a execuției lucrărilor de reabilitare a mediului și monitorizare post închidere, se consideră judicios a indica modalitatea de identificare/selectare a organizației de proiectări. Excluderea organizației de proiectare din comisia de recepție este justificată de necesitatea evitării conflictelor de interese.)
	7	Pct. 18 reglementează atribuțiile comisiei de recepție finală a execuției lucrărilor de reabilitare a mediului și monitorizare postînchidere. Aceste competențe nu concretizează în baza căror criterii comisia va face unele sau altele concluzii. Spre exemplu, pct. 18.2 prevede că comisia constată concordanța volumului fizic al lucrărilor asumate prin planul de recultivare cu realitatea în teren, iar aici nu este clar în ce mod comisia va determina grosimea stratului de sol fertil aplicat pe sectoarele de recultivare conform proiectului de recultivare. Cum comisia va determina calitatea lucrărilor de recultivare? O asemenea apreciere poate fi făcută doar în urma investigațiilor pedologice a solului, făcut de persoana competentă. Existența reliefului refăcut conform cerințelor proiectului poate fi determinat doar în baza măsurătorilor topografice, realizate de specialiști autorizați în domeniul geodezie și cartografie. Lipsa criteriilor, în baza cărora se va realiza evaluarea activităților de recultivare, va duce la interpretarea arbitrară din partea membrilor comisiei.	Regulament ajustat
	8	Pct. 42 din proiectul Regulamentului, prevede că: „În cazul dreptului de folosință obținut înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament, beneficiarii subsolului au obligația de refacere sau actualizare a planului de recultivare și să îl supună spre coordonare, aprobare de către autoritatea competentă, după caz, Ministerul Mediului, în termen de un an de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.” Aici nu se concretizează în ce constă procedura de refacere sau actualizare a planului de recultivare și lichidare. Proiectul recultivării cuprinde peste 10 capitole, inclusiv devizele de cheltuieli pentru recultivarea tehnico-minieră și biologică. Proiectele de recultivare sunt parte componentă a proiectelor tehnologice de execuție, care au fost supuse expertizei ecologice, valabile pe întreaga perioadă de exploatare a zăcămintelor. Existența	Se acceptă parțial

		expertizei ecologice presupune neaplicarea prevederilor Legii nr. 86/2014 privind evaluarea impactului asupra mediului și carierelor. În același timp, actualizarea (adică modificarea) proiectelor se realizează în conformitate cu cerințele Legii nr. 86/2014, adică după efectuarea evaluării impactului asupra mediului și în cazul emiterii unui Acord de Mediu. Astfel, agentul economic pentru a actualiza proiectul recultivării va fi nevoit să efectueze procedura evaluării impactului asupra mediului și să obțină un Acord de mediu. Pentru termenul de un an, oferit pentru actualizarea planului de recultivare, nu se ia calcul faptul că această actualizare o poate face doar un proiectant atestat, numărul cărora în Republica Moldova este limitat. Termenul mediu de actualizare, modificare a unui proiect este de cel puțin 3 luni, în funcție de volumul și complexitatea lucrărilor. În Republica Moldova există circa 150 de persoane juridice care exploatează zăcămintele de substanțe minerale utile. Cum în ce mod practic, agenții economice vor reuși să refacă sau actualizeze planul de recultivare și lichidare în termen de un an? Or, potrivit legii nr. 86/2014 orice modificare de proiect cere efectuarea evaluării impactului asupra mediului – o procedură care durează o perioadă lungă de timp. Totodată, refacerea/actualizarea planului de recultivare costă, respectiv pe lângă garanția financiară, pe lângă cheltuielile suportate de facto pentru recultivare, agentul economic trebuie să suporte și aceste costuri adiționale de refacere a proiectului de recultivare. Propunem extinderea termenului la 3 ani.	
	9	Proiectul Regulamentului nu concretizează în volum deplin procedura de restituire a garanției financiare. Nu este specificată ordinea acțiunilor agentului economic după finalizarea procedurii de întocmire a documentelor ce confirmă finalizarea lucrărilor de recultivare. Nu este specificat care autoritate a statului va restitui garanția și în ce termen. Există certitudinea încasării garanției financiare, dar există riscul nerestituirii acesteia către titularul dreptului de subsol. Aceasta va fi o ingerință în dreptul de proprietate a agentului economic, în condițiile în care garanția financiară se depune anual, iar procedurile de restituire sunt anevoioase, de durată și neclare.	Nu se acceptă deoarece procedura de restituire a garanției financiare este prevăzută în proiectul Regulamentului, unde se menționează că restituirea are loc după confirmarea finalizării lucrărilor de reabilitare de către autoritatea competentă. Cine este autoritatea competentă este stipulat în noțiunea pct. 2.1
Asociația Patronale „Camera din Comerț Americană din Moldova” (scrisoare prin e-mail din 01.09.2025)	1	În contextul Proiectului Hotărârii Guvernului privind aprobarea Regulamentului cu privire la garanția financiară pentru refacerea mediului, solicităm respectuos clarificarea dacă sunt acceptabile garanțiile bancare emise de instituțiile bancare. În acest caz, transferul sumelor garantate ar urma să fie efectuat doar în baza unei cereri de plată, depuse în situația neîndeplinirii obligațiilor de către titularul autorizației.	Se acceptă
AO „EcoContact” (scrisoarea nr. 22-EC/2025 din 03.09.2025)	1	În clauza de adoptare, se va exclude textul privind scopul actului, scopul elaborării proiectului actului normativ se inserează în nota de fundamentare care însoțește proiectul. Se va completa cu temeiul legal referitor la dreptul de folosință asupra sectoarelor de subsol apărut în baza codului vechi, și anume art. 98 din Codul subsolului nr.246/2024. Sursa de publicare se va indica după următoarea schemă: (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, anul publicării, numărul Monitorului, numărul articolului). Mențiunea „cu modificările și completările ulterioare”, se va exclude. Obiecția este valabilă și pentru pct. 39 din proiectul Regulamentului.	Nu se acceptă, deoarece Regulamentul cu privire la garanția financiară pentru refacerea mediului este elaborat în baza art. 13 lit. g) și prevederile art. 81 din Codul subsolului nr. 246/2025.
	2	La pct. 1 (Regulamentul cu privire la garanția financiară pentru refacerea mediului stabilește Instrucțiunile tehnice privind aplicarea și urmărirea măsurilor stabilite în planul de refacere a mediului, în planul de gestionare a deșeurilor extractive și în proiectul tehnic de refacere a mediului, precum și modul de operare cu garanția financiară pentru refacerea mediului afectat de activitățile miniere.) utilizarea termenului „Instrucțiunile tehnice” pentru a desemna obiectul regulamentului creează incertitudine. Conform art. 14 alin. (2) din Legea 100/2017 cu privire la actele normative, hotărârile Guvernului pot include regulamente, instrucțiuni, reguli, metodologii sau standard, autorul fiind obligat să selecteze forma elementului structural, fie regulament, fie instrucțiune. În mod obișnuit, un regulament oferă norme, proceduri și obligații, în timp ce o instrucțiune are caracter predominant tehnic și explicativ. Prin utilizarea termenului „Instrucțiuni tehnice” fără precizare clară, se creează incertitudinea juridică privind natura obligațiilor și competențelor derivate din actul normativ.	Se acceptă

	Regulamentul normativ utilizează termenul „proiect tehnic de refacere a mediului”, însă acest termen nu este definit sau regăsit în Codul subsolului nr. 246/2024. Este posibil ca în Regulament să se fi avut vedere termenul precum „proiect de recultivare”, care este frecvent utilizat în contextul exploatării resurselor minerale. Prin urmare, utilizarea termenului ”proiect tehnic de refacerea a mediului” în Regulament poate crea confuzie și incertitudine juridică, întrucât nu este definit în Codul subsolului și nu există o practică consolidată în legislația națională. Aceasta contravine regulii prevăzute de art. 54 alin. (1) lit. c) din Legea 100/2017, că terminologia utilizată în actul normativ este constantă, uniformă și corespunde celei utilizate în alte acte normative, în legislația UE și în alte instrumente internaționale la care Republica Moldova este parte. Pentru claritate și coerență juridică, pct. 1 urmează a fi revizuit astfel încât obiectul de reglementare al actului să corespundă componenței ministerului, stabilit la art. 13 lit. g) din codul subsolului, de a elabora mecanismul de constituire, actualizare și restituire a garanției financiare pentru refacerea mediului, precum și a procedurii de control și monitorizare a acestora.	
3	La pct. 2.2 în noțiunea „actualizarea garanției financiare pentru refacerea mediului” expresia „actualizarea valorii” este redundantă. Propunem înlocuirea expresiei „actualizarea valorii” cu „recalcularea” sau „ajustarea valorii”, ceea ce elimină repetiția termenului „actualizării”.	Se acceptă
4	La pct. 2.3 noțiunea propusă de „deviz de cheltuieli” (deviz general al lucrărilor de închidere, ecologizare și monitorizare postînchidere, parte componentă a proiectelor tehnice (tehnologice)), nu înglobează complet toate activitățile și criteriile prevăzute în Codul subsolului, fiind incompletă. Conform art. 81 alin. (3), (4) din Codul subsolului nr. 246/2024, calcularea valorii lucrărilor pentru refacerea mediului trebuie să fie proporțională cu suprafața afectată de lucrările miniere și cu volumul substanțelor minerale extrase, să includă impactul potențial al activității desfășurate, lucrările de reabilitare de reabilitare necesare pe terenul afectat, costurile existente pe piața pentru lucrări înalt calificate, precum și serviciile de proiectare, execuție și asistare tehnică. Formularea propusă „lucrări de închidere, ecologizare și monitorizare postînchidere” acoperă în mare parte activitățile menționate, dar nu face referire explicită la calcularea proporțional cu suprafața afectată și volumul substanțelor extrase, ceea ce este obligatoriu conform Codului subsolului. De asemenea, devizul propus nu menționează includerea costurilor de proiectare și execuție, care sunt esențiale pentru actualizarea garanției financiare. Astfel, considerăm judicios redefinirea noțiunii „deviz de cheltuieli” astfel încât să includă toate criteriile prevăzute în art. 81 alin. (3), (4) din Codul subsolului, inclusiv referirea la calculul proporțional cu suprafața afectată și volumul substanțelor extrase; includerea explicită a costurilor pentru servicii de proiectare, execuție și asistență tehnică; considerarea impactului potențial al activității miniere și a lucrărilor de reabilitare necesare.	Se acceptă
5	La pct. 2.4 noțiunea „fondul garanției financiare pentru refacerea mediului” (fondul garanției financiare pentru refacerea mediului - cont la Trezoreria de Stat deschis de către autoritate competentă în domeniul folosirii și protecției subsolului, reprezentând echivalentul costurilor pentru execuția tuturor activităților de închidere, ecologizare și monitorizare postînchidere, necesare a fi executate pentru reabilitarea factorilor de mediu afectați de activitățile miniere;) definește fondul ca un „cont la Trezoreria de Stat deschis de către autoritatea competentă”. Instituirea unui fond bugetar și regimul lui nu se realizează prin simpla deschidere a unui cont de către o autoritate subordonată, ci prin cadrul bugetar aprobat și regulile trezoreriale. Art. 81 alin. (10) din Codul subsolului prevede că, garanția financiară pentru refacerea mediului se depune în fondul garanției financiare pentru refacerea mediului, instituit în cadrul bugetului de stat. Prin urmare, statuăm că „fondul garanției financiare pentru refacerea mediului”, menționat în Regulamentul ca un cont deschis la Trezoreria de Stat, nu beneficiază de o definiție clară a naturii sale juridice, în sensul dacă reprezintă un fond parte a bugetului de stat instituit prin lege sau un mecanism administrativ de gestiune a garanțiilor financiare. Având în vedere practica legislativă a Republicii Moldova, conform căreia fondurile bugetare se instituie exclusiv prin lege și rolul	Regulament ajustat

	Ministerului Finanțelor în gestionarea conturilor trezoreriale (Legea nr. 181/2014 privind finanțele publice), considerăm oportună o verificare suplimentară a conceptului acestui fond. Pentru a spori claritatea și a preveni eventualele ambiguități juridice în implementarea Regulamentului, vă rugăm respectuos să luați în considerare următoarele sugestii: 1. Verificarea conformității prevederilor din proiectul de Hotărâre cu legislația financiar-bugetară, în special prin consultarea Ministerului Finanțelor, precum a confirma dacă fondul garanției financiare necesită o bază legislativă specifică sau poate fi gestionat ca un cont administrativ în baza Codului subsolului. 2. Clarificarea, în textul Regulamentului, a naturii juridice a fondului (ex. fond bugetar sau cont de garanții administrative), eventual prin modificarea art. 2.4 și/sau includerea unei prevederi unei prevederi legale distincte care să precizeze cadrul legal de instituire și gestionare. În plus, art. 14 din Codul subsolului delimitează exhaustiv competențelor autorității competente în domeniul folosirii și protecției subsolului, iar printre acestea nu figurează atribuții de gestionare a unui fond bugetar. Regulamentul nu clarifică suficient cine gestionează resursele, cine are acces la ele și prin ce proceduri sunt utilizate pentru refacerea mediului. În acquis, accentul cade pe garanții financiare accesibile imediat și dedicate exclusiv refacerii mediului. Lipsa unor prevederi clare privind administrarea și utilizarea fondului de garanție poate crea vulnerabilități la capitolul transparență și eficiență. Respectiv, considerăm oportun introducerea unor mecanisme de control public sau raportarea anuală privind utilizarea sumelor. De asemenea, evidențiem conținutul material eronat al definiției în partea unde spune că fondul „reprezintă echivalentul costurilor pentru execuția tuturor activităților...”. În realitate, fondul este constituit din sumele depuse cu titlu de garanție de către titulari, nu un „deviz agregat de costuri”. Valoarea fondului este determinată de cuantumul garanțiilor depuse și actualizate, nu de o estimare globală a costurilor tuturor lucrărilor.	
6	La pct. 2.5 noțiunea „garanția financiară pentru refacerea mediului” (garanție financiară pentru refacerea mediului – obligația și răspunderea beneficiarilor subsolului și a titularilor autorizațiilor de folosință a subsolului privind asigurarea fondurilor financiare necesare pentru refacere mediului) extinde obligația de constituire a garanției financiare pentru refacerea mediului și asupra „beneficiarilor subsolului” (noțiune consacrată în vechiul Cod al subsolului), ceea ce depășește sfera prevăzută în actul primar – Codul subsol nr. 246/2024. Art. 81 alin. (1) din Codul subsolului prevede că, titularul autorizației de folosință a subsolului, la etapa de eliberare a autorizației, are obligația, conform planului de refacere a mediului din proiectul tehnologic de exploatare, să constituie garanția financiară pentru refacerea mediului pentru primul an de exploatare și să actualizeze anual garanția financiară pentru refacerea mediului în ultima lună a anului de gestiune. Art. 98 din Cod subsolului nr. 246/2024 reglementează situația „beneficiarilor subsolului” care dețineau dreptul de folosință înainte de intrarea în vigoare a Codului. Aceștia beneficiază de un regim special, putând obține autorizații fără concurs și pe baza documentației anterioare. Obligația de constituire a garanției pentru acest grup este una tranzitorie și temporară, derivată din dispoziții speciale, și nu poate fi inclusă într-o definiție cu caracter general. Beneficiarii anteriori constituie un grup determinat (dreptul lor de folosință este pe termen limitat, conform art. 15 din Codul vechi) și epuizabil (numărul lor nu poate crește după intrarea în vigoare a Codului). Odată cu obținerea autorizației de folosință a subsolului în condițiile art. 98, „beneficiarii subsolului” intră sub regimul comun al titularilor autorizațiilor. Definițiile trebuie să aibă caracter general și abstract, aplicabil subiecților vizați de regimul juridic permanent. Includerea „beneficiarilor subsolului” în definiție echivalează cu introducerea unei măsuri tranzitorii într-o normă cu vocație generală, ceea ce contravine regulilor de tehnică legislativă și principiului legalității. Respectiv, obligațiile „beneficiarilor subsolului” care au obținut dreptul anterior intrării în vigoare a Codului subsolului trebuie reglementate separat (ex. pct. 5 din Regulament), nu în definiția generală.	Nu se acceptă excluderea din noțiune expresia „beneficiarilor subsolului” deoarece Beneficiarii subsolului care au obținut dreptul de folosință asupra sectoarelor de subsol până la intrarea în vigoare a prezentului cod sunt în drept să se adreseze autorității competente în domeniul folosirii și protecției subsolului în vederea obținerii autorizațiilor de folosință a subsolului fără organizarea concursului, dar nu sunt obligați să obțină autorizația de folosință a subsolului și va activa în baza contractului ceea ce reiese că e necesar și expresia sus menționată.
7	La pct. 2.6 noțiunea „raport de execuție a lucrărilor de închidere” (raport de execuție a lucrărilor de închidere – document tehnic elaborat de către beneficiari ai subsolului/titulari ai autorizației de folosință a subsolului care	Se acceptă parțial

	prezintă stadiul realizării lucrărilor de recultivare a terenurilor afectate în urma activitățile de exploatare a substanțelor minerale utile. Acesta cuprinde descrierea detaliată a lucrărilor efectuate, respectarea termenelor și a soluțiilor tehnice stabilite, eventualele devieri de la planul inițial și justificarea acestora, precum și concluzii privind gradul de conformare la obligațiile de mediu asumate. Raportul constituie o bază pentru recepția finală a lucrărilor efectuate și evaluarea eficienței măsurilor de refacere a mediului) utilizează expresia „beneficiari ai subsolului/titulari ai autorizației de folosință a subsolului”. Similar cu ceea ce am remarcat pentru pct. 2.5, această formulare creează o confuzie indirectă, deoarece introduce „beneficiarii subsolului” – o categorie care apare în Cod doar în context tranzitoriu (art. 98 Cod) și nu pot fi parte a definiției permanente a unui document operațional. Prin urmare, noțiunea trebuie să definească autorii raportului strict ca „titularii autorizației de folosință a subsolului”, care reprezintă subiectul relevant în regimul permanent. Obiecția privind excluderea termenului „beneficiari ai subsolului” este valabilă și pentru pct. 19, 22, 23, 26, 30, 31, 32, 33, 35, 38, 43. Mai mult, considerăm că beneficiarii subsolului trebuie tratați separat, în Capitolul V. Dispoziții finale și tranzitorii. Totodată, menționăm că actul primar nu instituie obligația prezentării unui „raport de execuție a lucrărilor de închidere”, atestăm doar raport de cercetare geologică privind posibilitatea folosirii golurilor miniere; raport de monitorizare și control al instalației de gestionare a deșeurilor extractive (art. 58 alin. (3)), raportul privind conformarea cu condițiile prevăzute de autorizația de folosință a subsolului și creșterea gradului de cunoaștere cu privire la deșeuri și la comportamentul instalației de gestionare a deșeurilor extractive (art. 59 alin. (7)). La fel, nu identificăm în Codul subsolului procedura de „recepție finală a lucrărilor efectuate”. De exemplu, pentru instalațiile de gestionare a deșeurilor extractive, procedura de închidere este considerată ca închisă definitiv numai după ce autoritatea competentă în domeniul folosirii și protecției subsolului, prin intermediul Inspectoratului pentru Protecția Mediului, a realizat, într-un termen rezonabil, un control final la fața locului, a evaluat toate rapoartele prezentate de operator, a certificat că terenul afectat de instalația de gestionare a deșeurilor extractive a fost reabilitat și a comunicat operatorului acordul său cu privire la închidere (potrivit art. 59 alin. (2)).	
8	La pct.3, norma dispune că garanția financiară este calculată de către devizier sau proiectant autorizat, estimată în baza planului de recultivare și/sau planului de gestionare a deșeurilor extractive și se actualizează de către titularul autorizației anual. Astfel, este omisă transpunerea obligației de evaluare independentă a costurilor de reabilitare (art. 1 alin. (2) din Decizia 2009/335/CE). În legislația UE, evaluarea costurilor garanției trebuie să fie efectuată de părți terțe independente și calificate, pentru a evita conflictele de interese și subevaluări artificiale. În proiectul național, calculul garanției este lăsat doar la discreția devizierului sau proiectantului autorizat, fără cerința explicită a unei evaluări independente. Această omisiune slăbește caracterul preventiv al mecanismului, permițând titularilor să minimizeze costurile reale de reabilitare și transferând riscul financiar asupra statului/societății. Proiectul stabilește că garanția este calculată pe baza devizului de cheltuieli, dar nu există o metodologie de calcul detaliată și nici criterii minime obligatorii. Termeni precum „deviz de cheltuieli” sau „plan de recultivare” lasă prea multă discreție proiectantului autorizat. Lipsa de standardizare poate conduce la subevaluarea sistematică a garanțiilor.	Nu se acceptă, deoarece asigură un echilibru între responsabilitatea titularului și implicarea unor specialiști autorizați în estimarea garanției. Evaluarea de către devizier sau proiectant autorizat este suficientă, iar cerințele suplimentare pot fi detaliate prin norme metodologice, evitând astfel supra reglementarea și costuri administrative excesive.
9	La pct.5, formularea nu reglementează în mod suficient regimul special aplicabil beneficiarilor subsolului care au obținut dreptul de folosință anterior intrării în vigoare a Codului subsolului nr. 246/2024. Textul stabilește doar obligația de constituire și virare a garanției financiare pentru terenurile exploatate nerecultivate, raportat la planul de recultivare sau la planul anual de dezvoltare a lucrărilor miniere, fără a clarifica: momentul exact de la care apare obligația pentru beneficiarii existenți și cum se corelează aceasta cu drepturile deja dobândite; dacă garanția se aplică retroactiv asupra lucrărilor miniere efectuate înainte de aprobarea regulamentului; situația terenurilor aflate deja în proces de recultivare sau pentru care planul tehnologic nu prevede o asemenea etapă distinctă. Textul proiectului prevede că „pentru beneficiari ... constituirea și virarea la Fond a garanției financiare se face ... în conformitate cu planul de recultivare parte a proiectului tehnic	Nu se acceptă deoarece beneficiarii subsolului care au obținut dreptul de folosință asupra sectoarelor de subsol până la intrarea în vigoare a prezentului cod sunt în drept să se adreseze autorității competente în domeniul folosirii și protecției subsolului în vederea obținerii autorizațiilor de folosință a subsolului fără organizarea concursului, dar nu sunt obligați să

	(tehnologic) în primul an”. Această redactare este inaplicabilă, or beneficiarul care a obținut dreptul de folosință asupra sectoarelor de subsol înainte de intrarea în vigoare a Codului subsolului nr. 264/2024 nu poate fi asimilat cu un nou titular al autorizației. În cazul acestuia, autorizația de folosință se eliberează pentru un termen echivalent cu durata termenului inițial dobândit (conform cerințelor Codului subsolului nr. 3/2009). Deci, încadrarea sa ulterioară în regimul garanției financiare nu se poate face prin raportare la un „plan de recultivare parte a proiectului tehnic în primul an”, ci exclusiv în baza proiectului tehnic inițial (la obținerea dreptului de folosință) și a lucrărilor de recultivare neexecutate. Formularea actuală introduce o obligație de constituire a garanției „în primul an”, dar beneficiarul se află deja într-un proces de exploatare, deci nu există un „prim an” distinct. Corect ar fi ca norma să prevadă constituirea garanției proporțional cu obligațiile de recultivare rămase neexecutate la momentul obținerii noii autorizații. Art. 98 din Codul subsolului prevede un regim special pentru beneficiarii subsolului: aceștia obțin autorizație fără concurs și fără prezentarea actelor de la art. 38–41, 43 și 44, dar trebuie să depună o cerere însoțită de actul de transmitere a zăcământului în valorificare industrială sau de pe o altă autorizație, eliberată anterior pentru dreptul de exploatare a zăcământului, de pe actul de confirmare a perimetrului minier și de pe documentația tehnologică de proiect. În acest sens, intervine necesitatea detalierii acestui mecanism, norma urmează a fi structurată astfel încât (i) mai întâi să stabilească expres procedura prin care beneficiarul subsolului obține autorizația de folosință a subsolului pentru perioada rămasă; (ii) ulterior să prevadă că, din momentul obținerii autorizației, acesta devine subiect al Codului nou și are obligația de a constitui și vira garanția financiară în condițiile generale aplicabile titularilor autorizației. Deci, norma trebuie să redea clar corelarea garanției financiare cu mecanismul general. În primul an după obținerea autorizației, valoarea garanției trebuie calculată conform obligațiilor de recultivare rămase, iar pentru anii următori, valoarea garanției se actualizează anual, în baza planului anual de dezvoltare a lucrărilor miniere aprobat de autoritatea competentă.	obține autorizația de folosință a subsolului și va activa în baza contractului. Prevederea asigură că și beneficiarii care au obținut dreptul de folosință anterior adoptării regulamentului sunt supuși acelorași obligații de mediu ca și cei noi. Garanția financiară se constituie pentru terenurile deja exploatate, dar nerecultivate, asigurând astfel că refacerea mediului nu este ignorată retroactiv. Pentru anii următori, obligația de constituire înainte de aprobarea planului anual de lucrări miniere garantează că nu se continuă exploatarea fără acoperire financiară pentru refacerea mediului, contribuind la responsabilitatea continuă față de terenul afectat.
10	La pct. 6, sunt enumerate condițiile cumulative pe care trebuie să le îndeplinească garanția financiară pentru refacerea mediului. Totuși, reglementarea normativă nu stabilește metodologia detaliată de calcul a valorii garanției financiare. Deși se face trimitere la devizul de cheltuieli al lucrărilor de închidere, ecologizare și reabilitare, precum și la planurile tehnice și anuale, nu sunt stabilite formule, parametri sau elemente standardizate care să asigure un mod unitar de calcul. Această lipsă poate genera interpretări diferite între titulari și autoritatea competentă și poate afecta securitatea financiară a mecanismului. La fel, nu sunt prevăzute criterii minime obligatorii care să fie aplicabile tuturor proiectelor (ex. costuri de recultivare pe hectar, costuri minime pentru lucrări de monitorizare post-închidere, cheltuieli obligatorii pentru gestionarea apelor și deșeurilor). În lipsa unor criterii uniforme, există riscul ca unele garanții să fie subevaluate, ceea ce ar compromite scopul reglementării – asigurarea acoperirii integrale a obligațiilor de refacere a mediului. Fără o metodologie și criterii standardizate, autoritatea competentă nu dispune de instrumentele necesare pentru verificarea obiectivă a valorii propuse de titulari. În consecință, garanțiile pot fi stabilite arbitrar, iar în caz de neexecutare a lucrărilor, fondurile disponibile pot fi insuficiente pentru acoperirea costurilor reale.	Regulament ajustat
11	La pct.6.3, prezintă incertitudine formula de „ajustare progresivă”. Se permite constituirea garanției în tranșe, în funcție de stadiul proiectului. Această abordare diminuează disponibilul imediat și creează riscul de neacoperire a lucrărilor de reabilitare în cazul falimentului prematur al titularului/operatorului. Directivele europene prevăd obligația ca garanția să acopere în orice moment costurile totale de refacere dacă exploatarea s-ar opri instantaneu – ceea ce proiectul enunță (6.2), dar contradicția cu 6.3 lasă loc de interpretare. Decizia europeană cere expres ca evaluarea costurilor să includă scenariul închiderii premature a exploatării, pentru a evita riscul abandonării siturilor degradate. Această cerință nu este menționată explicit. Se vorbește generic despre ajustarea garanției, dar nu se impune analiza riscului de închidere neplanificată. Această lacună poate conduce la situații în care garanția este insuficientă dacă exploatarea se oprește brusc (faliment, retragerea investitorului), ceea ce ar contraveni principiului „poluatorul plătește” și ar pune presiune financiară pe bugetul	Nu se acceptă deoarece asigură o abordare dinamică și proporțională a constituirii garanției, corelând cuantumul acesteia cu stadiul real de dezvoltare a proiectului. Precizează explicit că valoarea garanției trebuie să acopere integral lucrările de reabilitare și monitorizare, inclusiv în cazul în care exploatarea se oprește brusc și definitiv, ceea ce corespunde cerințelor europene. Posibilele scenarii de închidere prematură sunt

		public. Conform acquis-ului, garanția trebuie să fie dimensionată și pentru situațiile în care activitatea minieră încetează brusc (faliment, accidente, retragerea titularului). Proiectul (pct. 6.3 și pct. 33-34) face referire doar la ajustarea progresivă și la faliment, dar nu prevede explicit obligativitatea de a lua în calcul scenariile de închidere neplanificată la momentul evaluării inițiale. Această omisiune lasă descoperit un risc major, contrar principiului precauției. Se recomandă de a prevedea expres obligația ca evaluarea garanției să includă scenarii de închidere prematură.	implicit acoperite prin obligația ca valoarea garanției „la o dată de referință” să fie suficientă pentru refacerea completă a mediului, evitând astfel blocajele financiare și transferul riscului asupra statului. Ceea ce ține de situația în care activitatea minieră încetează la retragerea titularului este menționat în pct. 39 al Regulamentului privind garanția financiară pentru refacerea mediului unde se stipulează că „în situația renunțării autorizației de folosință conform art. 64 din Codul subsolului nr. 246/2024, cu modificări ulterioare, fostul beneficiar al subsolului/fostul titular al autorizației de folosință a subsolului este obligat să execute lucrările de refacere a mediului afectate de activitățile de exploatare”.
12		La pct. 6.6. actualizarea anuală cu coeficientul de inflație este insuficientă. Costurile de refacere a mediului depind de factori mai largi (prețuri la servicii de construcții, tehnologie, inflație sectorială). O simplă indexare generală poate fi subdimensionată față de costurile reale.	Nu se acceptă deoarece actualizarea anuală cu coeficientul de inflație oferă o metodă clară și simplă de ajustare a garanției, asigurând păstrarea valorii acesteia în timp, cu posibilitatea intervențiilor suplimentare dacă situația o impune.
13		La pct.6.5, stipulează generic că garanția trebuie să fie „disponibilă imediat”, dar ulterior nu se detaliază mecanismul prin care autoritatea competentă poate accesa direct fondurile în caz de necesitate. Formularea generală poate crea blocaje administrative și întâzieri în situații critice. Recomandăm stabilirea expresă a procedurii de acces imediat al autorității la fonduri în caz de neconformitate sau abandon.	Nu se acceptă, deoarece formularea „garanția financiară trebuie să fie disponibilă imediat” stabilește principiul esențial al accesibilității fondurilor după procesul de recultivare, iar detaliile procedurale sunt reglementate în regulament. Astfel, se evită rigiditatea legislativă și se păstrează flexibilitatea administrativă.
14		La pct.7 (Garanția financiară pentru refacerea mediului aferentă instalațiilor de depozitare a deșeurilor extractive, ca parte a garanției financiare pentru reabilitarea mediului afectat în urma lucrărilor miniere, poate fi constituită într-o singură tranșă înaintea începerii lucrărilor de construcție sau de amenajare a instalațiilor de depozitare a deșeurilor extractive ori anual, eșalonat pe perioada de funcționare a instalațiilor de depozitare a deșeurilor extractive.), textul folosește expresia „garanția financiară ... aferentă instalațiilor de depozitare a deșeurilor extractive”, însă în Codul subsolului și în Directiva 2006/21/CE privind gestionarea deșeurilor din industriile extractive, noțiunea consacrată este „instalații de gestionare a deșeurilor extractive” (waste facilities). „Depozitare” este doar una dintre operațiunile posibile (alături de acumulare, tratare, reciclare etc.), deci termenul restrânge nejustificat sfera obligației. Trebuie utilizată formula „instalații de gestionare a deșeurilor extractive”, pentru a reflecta exact cerințele Directivei și Codului subsolului și pentru a evita excluderea altor tipuri de instalații (ex. iazuri de decantare, halde, bazine de retenție). Obiecția privind utilizarea termenului „instalații de gestionare a deșeurilor extractive” este valabilă și pentru pct. 10.2, 10.3, 10.4. Totodată, obiectăm că garanția financiară pentru refacerea mediului este aferentă activităților de exploatare a deșeurilor extractive, nu „instalațiilor de gestionare a deșeurilor extractive” (potrivit art. 81 alin. (1) din Codul subsolului, în cazul activităților de exploatare a deșeurilor extractive, garanția financiară pentru refacerea mediului include și	Se acceptă

	cuantumul pentru operațiile care implică acumularea sau depozitarea deșeurilor extractive într-o instalație de gestionare a deșeurilor extractive și se solicită de către autoritatea competentă în domeniul folosirii și protecției subsolului înainte de începerea oricărei operații care implică acumularea sau depozitarea deșeurilor extractive într-o instalație de gestionare a acestora.). La caz, potrivit art. 8 din Codul subsolului, subsolul se atribuie în folosință pentru desfășurarea următoarelor activități: a) cercetarea geologică a subsolului; b) exploatarea substanțelor minerale utile; c) folosirea golurilor miniere; d) depozitarea deșeurilor periculoase și a deșeurilor în subsol; e) organizarea obiectivelor geologice protejate de stat; f) colectarea materialelor mineralogice, paleontologice, a altor materiale geologice de colecție; g) exploatarea instalației de gestionare a deșeurilor extractive. Potrivit art. 9 alin. (1) din Codul subsolului, dreptul de folosință asupra subsolului în vederea desfășurării activităților prevăzute la art. 8 se realizează în baza autorizației de folosință a subsolului. În această ordine de idei, putem presupune că pct.7 se referă la activitatea de exploatare a instalației de gestionare a deșeurilor extractive (art. 8 lit. g) din Cod). Norma ar trebui reformulată și să se refere clar la exploatarea instalației de gestionare a deșeurilor extractive, nu la „instalații de depozitare” sau la activități de exploatare a deșeurilor extractive. Or, prezintă incertitudine logica privind structurarea reglementărilor, dacă se intenționează de a specifica modul de constituire a garanției financiare pentru diferite activități (în situația în care pct. 9 reglementează deja garanția financiară pentru exploatarea deșeurilor extractive), atunci textul se va expune în conformitate cu normele primare. În lipsa acestor clarificări, norma generează incertitudine juridică și poate crea un tratament neuniform între titularii de drepturi asupra subsolului. De asemenea, sintagma „pentru reabilitarea mediului afectat în urma lucrărilor miniere” este neconformă cu terminologia utilizată în Codul subsolului nr. 246/2024 și creează confuzie. În Cod, obligația principală a titularului autorizației de folosință a subsolului se referă la refacerea mediului, care include lucrări de recultivare și reabilitare conform proiectului tehnic (tehnologic), astfel încât starea terenului afectat să fie adusă la un nivel corespunzător și să fie asigurată siguranța mediului pe termen lung. Reabilitarea este refacerea terenului afectat de o instalație de gestionare a deșeurilor extractive astfel încât starea acestuia să fie readusă la un nivel satisfăcător, în special în ceea ce privește calitatea solului, viața sălbatică, habitatele naturale, sistemele hidrologice, peisajul și posibilitățile de utilizare corespunzătoare. Respectiv, garanția financiară pentru lucrări de reabilitare/garanția financiară pentru lucrări de exploatare a instalației de gestionare a deșeurilor extractive/cuantumul pentru operațiile care implică acumularea sau depozitarea deșeurilor extractive într-o instalație de gestionare a deșeurilor extractive/ poate fi parte a garanției financiare pentru refacerea mediului și nu viceversa (garanția financiară pentru refacerea mediului aferentă instalațiilor de depozitare a deșeurilor extractive, ca parte a garanției financiare pentru reabilitarea mediului afectat în urma lucrărilor miniere). În acest context, pentru corectitudinea juridică și tehnică sintagma trebuie reformulată astfel încât să reflecte obligația legală de refacere a mediului afectat de activitatea de exploatare a instalației de gestionare a deșeurilor extractive, incluzând toate componentele: sol, viață sălbatică, habitate, sisteme hidrologice, peisaj și posibilitățile de utilizare ulterioară a terenului, în conformitate cu proiectul tehnic (tehnologic) aprobat și planul de gestionare a deșeurilor extractive. Conex, norma dispune că garanția să fie constituită într-o singură tranșă sau anual, eșalonat pe perioada de funcționare. Art. 81 din Codul subsolului prevede că garanția se constituie la etapa de eliberare a autorizației, conform planului de refacere a mediului. Aceasta implică integralitate la început, nu eșalonare. Directiva 2006/21/CE (art. 14 alin. (1)) stabilește expres că garanția trebuie constituită „înainte de începerea oricărei operațiuni de depozitare”, deci nu pe parcurs, ci anticipat. Prevederea privind constituirea anuală, eșalonată, este contrară Codului și Directivei. Se impune formularea „garanția se constituie integral înainte de începerea construcției sau funcționării instalației”.	
15	La pct.8, dispune că fundamentarea valorii garanției se face „în planul de recultivare și planul de gestionare a deșeurilor extractive, aferente autorizațiilor de exploatare”. Menționăm că, Codul utilizează termenul „plan de refacere a mediului”, nu „plan de recultivare” și „proiect de recultivare” (art. 72 alin. (1) stabilește că exploatarea zăcămintelor de substanțe minerale utile se efectuează în baza autorizației de folosință a subsolului pentru	Se acceptă

		exploatarea zăcămintelor de substanțe minerale utile, în limitele perimetrului de exploatare, în conformitate cu proiectele tehnologice de exploatare coordonate și aprobate, planurile de dezvoltare a lucrărilor miniere, proiectele de recultivare a terenurilor și în conformitate cu cerințele legislației de mediu). Astfel, este necesară corelarea terminologică pentru a nu crea paralelisme între documente diferite. Obiecția este valabilă și pentru expresia „autorizații de exploatare” care este una improprie Codului subsolului (corect „autorizația de folosință a subsolului”).	
16	La pct. 9, textul spune că pentru exploatarea deșeurilor extractive, garanția „se solicită înainte de începerea acestor operațiuni, de către autoritatea competentă”. În Cod (art. 81 alin. (1)) garanția este o condiție pentru eliberarea autorizației de folosință a subsolului. Deci nu e la discreția ulterioară a autorității, ci o obligație legală ex ante. Formularea „se solicită de către autoritatea competentă” relativizează obligația și o mută într-un moment incert. Recomandăm omiterea acestei sintagme.	Se acceptă	
17	La pct.10, reiterăm obiecția referitor la termenul „plan de recultivare” care nu se atestă în Codul subsolului, din textul „lucrările de refacere a mediului din planul de recultivare” (eventual ar fi „lucrările de reabilitare și recultivare din planul de refacere a mediului”). Complementar, evidențiem că art. 81 alin. (3) și (4) din Codul subsolului stabilește clar că valoarea lucrărilor pentru refacerea mediului se calculează proporțional cu suprafața afectată și volumul extras, pe baza proiectului tehnologic, actualizată anual cu rata inflației și în baza costurilor reale de piață. Pe când, pct. 10 și pct. 41 din proiect dispun evaluarea lucrărilor pe baza planului de recultivare/gestionare, dar nu detaliază criteriile proporționalității (suprafață, volum extras) și nici corelarea cu inflația.	Nu se acceptă, întrucât permite etapizarea lucrărilor de refacere a mediului și estimarea valorică anuală, facilitând calculul și actualizarea garanției financiare conform planului de recultivare și planului de gestionare a deșeurilor extractive.	
18	Pct. 10.1 și pct. 10.7 sunt identice: „estimarea duratei efectelor și măsurile necesare pentru atenuarea acestora”, duplicarea este o eroare de tehnică legislativă; unul dintre puncte trebuie eliminat sau reformulat.	Regulament ajustat	
19	La pct. 10.3, criteriul „definiția reabilitării, inclusiv utilizarea ulterioară a instalației pentru deșeuri”, urmează a fi reformulate și expus cu claritate. Conform noțiunii prevăzute la art. 45 din Codul subsolului, reabilitarea este refacerea terenului afectat de o instalație de gestionare a deșeurilor extractive astfel încât starea acestuia să fie readusă la un nivel satisfăcător, în special în ceea ce privește calitatea solului, viața sălbatică, habitatele naturale, sistemele hidrologice, peisajul și posibilitățile de utilizare corespunzătoare. În acest sens, „reabilitarea” presupune acțiuni de refacere a mediului afectat de activitățile de folosire a subsolului, iar nu utilizarea ulterioară a instalației pentru deșeuri. Prin urmare, textul actual induce confuzie semantică și juridică, întrucât „reabilitarea” nu poate fi echivalată cu „utilizarea ulterioară” sau cu „funcționarea continuă” a instalației de gestionare a deșeurilor extractive. Probabil intenția a fost de a reglementa fie proiectarea lucrărilor de reabilitare, fie destinația ulterioară a terenului/instalației după reabilitare. Recomandăm clarificarea criteriului (de ex. „stabilirea modalităților de reabilitare a terenului și utilizare ulterioară a instalației”) sau reformularea criteriului în două elemente distincte (expunerea reabilitării conform Codului subsolului și reglementarea explicită a utilizării ulterioare a instalației sau a terenului după finalizarea lucrărilor de reabilitare).	Se acceptă	
20	Punctele 10.4 și 10.5 se suprapun prin faptul că ambele includ „stabilitatea fizică” (10.4 vorbește despre stabilitatea fizică a instalației, iar 10.5 o repetă – „stabilitatea fizică și chimică”). De asemenea, ambele se referă la obiectivele de protecție a mediului. Punctele necesită delimitare clară: 10.4 ar putea rămâne la standardele și obiectivele aplicabile privind mediul (sol, apă, emisii), iar 10.5 să fie limitat la măsuri tehnice pentru stabilitatea fizică și chimică a instalației.	Nu se acceptă deoarece acestea prevederi transpun Decizia Comisiei din 20.04.2009 de stabilire a orientărilor tehnice privind constituirea garanției financiare în conformitate cu Directiva 2006/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind gestionarea deșeurilor din industria extractivă.	
21	Punctele 10.6 și 10.8 se intersectează: ambele vizează lucrările de după închidere (reabilitare, monitorizare, tratament postînchidere, evaluarea costurilor). Diferența e că 10.8 adaugă expres „evaluarea costurilor”, dar	Nu se acceptă deoarece acestea prevederi transpun Decizia Comisiei din 20.04.2009 de stabilire a orientărilor tehnice privind	

		conținutul de fond este același. Acestea trebuie integrate într-un singur punct, care să trateze unitar obligațiile de reabilitare, monitorizare și evaluarea costurilor aferente fazei de închidere și postînchidere.	constituirea garanței financiare în conformate cu Directiva 2006/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind gestionarea deșeurilor din industria extractivă.
	22	La pct. 11, se instituie o obligație de coordonare a „planului de recultivare” de către autoritatea competentă în domeniul folosirii și protecției subsolului. O asemenea atribuție nu este prevăzută de art. 14 din Codul subsolului, care stabilește exhaustiv competențele acestei autorități și se referă la coordonarea documentației tehnice de proiect privind folosirea subsolului la capitoarele ce țin de informația geologică, rezervele geologice și industriale de substanțe minerale utile (lit. t), planurilor anuale de dezvoltare a lucrărilor miniere (lit. v), normativelor de pierderi (lit. w)). În plus, Codul consacră noțiunea de „plan de refacere a mediului din proiectul tehnologic de exploatare” (art. 81 alin. (1)), nu „plan de recultivare”, respectiv planul de gestionare a deșeurilor extractive (art. 81 alin. (9) lit. b), corelat cu art. 50 și 51). Introducerea prin act subordonat legii a unei proceduri noi de coordonare și a unui document neconsacrat de Cod echivalează cu extinderea nelegală a competențelor autorității.	Regulament ajustat
	23	La pct. 12, remarcăm aceeași inconveniență terminologică între „planul de recultivare” și „proiect de recultivare”, precum și lipsa caracterului dispozitiv al normei. Norma utilizează verbul „poate”, deși situațiile în care revizuirea este necesară sunt enumerate. Această formulare creează incertitudine și lasă autoritatea la latitudinea sa, ceea ce este necorespunzător din perspectiva legalității și aplicabilității actului. Pentru a evita interpretările discreționare, norma ar trebui să aibă caracter obligatoriu, exprimând faptul că autoritatea solicită revizuirea proiectului de recultivare în situațiile specificate.	Nu se acceptă deoarece oferă autorității competente flexibilitatea necesară pentru a analiza cazurile concrete în care revizuirea planului sau proiectului de recultivare este justificată. Situațiile pot varia semnificativ, iar o normă rigidă ar putea duce la aplicarea automată a cerinței chiar și în cazuri nejustificate. Utilizarea verbului „poate” permite o abordare proporțională și adaptată realității din teren.
	24	La pct. 13, prevederile referitoare la constituirea Comisiei de recepție finală a execuției lucrărilor de reabilitare a mediului și monitorizare postînchidere nu au temei în Codul subsolului nr. 246/2024. Codul nu reglementează nici noțiunea de „planul de recultivare”, nici procedura de recepție finală. Actul subsecvent nu poate institui norme care nu sunt prevăzute de actul primar special. Reiterăm că, potrivit art. 59 alin. (2) din Codul subsolului, pentru instalațiile de gestionare a deșeurilor extractive, procedura de închidere este considerată ca închisă definitiv numai după ce autoritatea competentă în domeniul folosirii și protecției subsolului, prin intermediul Inspectoratului pentru Protecția Mediului, a realizat, într-un termen rezonabil, un control final la fața locului, a evaluat toate rapoartele prezentate de operator, a certificat că terenul afectat de instalația de gestionare a deșeurilor extractive a fost reabilitat și a comunicat operatorului acordul său cu privire la închidere. În calitate de asociație neguvernamentală, susținem necesitatea existenței unui mecanism de control și monitorizare a lucrărilor de reabilitare și recultivare în scopul refacerii mediului, pentru protecția mediului și sănătății publice. Totuși, orice reglementare care ar impune obligații titularilor autorizațiilor trebuie să respecte cadrul legal privind activitatea de întreprinzător. Conform art. 14 alin. (1) din Legea nr. 235/2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător, normele materiale și procedurale de inițiere, desfășurare și lichidare a afacerii, precum și de control asupra afacerii, se stabilesc prin legi, ceea ce înseamnă că orice obligație pentru titulari trebuie să aibă temei legal clar în act normativ primar, nu prin act subsecvent. Or, prevederile pct. 13-18 din proiect depășesc limitele stabilite prin Codul subsolului, instituind noțiuni și mecanisme (plan de recultivare, recepție finală a lucrărilor, Comisia de recepție finală, aprobarea returnării garanției financiare) care nu au temei legal în actul primar. Art. 81 din Codul subsolului stabilește obligația titularului autorizației de folosință a subsolului de a constitui garanția financiară pentru refacerea mediului, pe baza planului de refacere a mediului din proiectul tehnologic de exploatare. Rezultă că atribuțiile privind	Se acceptă parțial

		evaluarea și recepția lucrărilor de reabilitare a mediului nu sunt plasate în sarcina unei comisii speciale, ci țin de verificarea respectării proiectului tehnologic și a condițiilor autorizației. Conform art. 13 din Cod, Ministerul Mediului are competența de a elabora regulamente, norme și mecanisme de control financiar și monitorizare, dar nu are atribuții de recepție a lucrărilor la fața locului. Conform art. 14 din Cod, autoritatea competentă în domeniul folosirii și protecției subsolului are următoarele atribuții relevante: implementarea politicii statului și coordonarea documentației tehnice privind folosirea subsolului (lit. a, t); supravegherea și aprobarea planurilor de dezvoltare a lucrărilor miniere (lit. s, v); monitorizarea lucrărilor de cercetare geologică și coordonarea garanției financiare (indirect, lit. g). Această autoritate este competentă pentru coordonarea și controlul administrativ, inclusiv pentru garanția financiară, dar nu pentru realizarea unei comisii propriu-zise de recepție. Conform art. 15 din Cod, Agenția de Mediu asigură evaluarea impactului asupra mediului și eliberarea acordurilor de mediu; monitorizează activitățile de depozitare/închidere a deșeurilor, inclusiv post-exploatare. Deci, Agenția poate verifica conformitatea ecologică, dar nu poate aproba lucrările la fața locului. Conform art. 16 din Cod, Inspectoratul pentru Protecția Mediului deține următoarele atribuții: controlul de stat asupra folosirii și protecției subsolului; constatarea și evaluarea prejudiciilor asupra mediului; monitorizarea și controlul folosirii garanției financiare pentru refacerea mediului. Deci, Inspectoratul are competența de control și supraveghere și poate constata conformitatea lucrărilor cu normele. Potrivit art. 39 alin. (8) controlul și supravegherea de stat asupra respectării actelor normative în domeniul protecției mediului și utilizării raționale a resurselor naturale în cadrul efectuării lucrărilor conform proiectelor de execuție se realizează de către Inspectoratul pentru Protecția Mediului. Conform art. 17 din Cod, autoritățile publice locale au atribuții privind participarea la programe locale și coordonarea activităților specifice pe teren; participarea la avizarea evaluării impactului asupra mediului. Relieșăm rolul consultativ și de avizare la nivel local, fără competență de aprobare finală sau recepție a lucrărilor de reabilitare. Reieșind din cele relatate, urmează de a revizui mecanismul privind controlul privind efectuarea/executarea de către titularul autorizației a lucrărilor de reabilitare și recultivare. În situația în care se menține instrumentul de organ colegial, membrii Comisiei de recepție finală a lucrărilor de reabilitare și cultivare a mediului ar trebui să fie specialiști tehnici, ingineri sau experți în domeniul protecției mediului și exploatării subsolului, capabili să verifice și să evalueze calitatea lucrărilor efectuate. Comisia de recepție finală este compusă preponderent din reprezentanți ai autorității competente și ai Ministerului Mediului. Comisia, așa cum este propusă în proiect, include membri care nu contribuie la realizarea obiectivului tehnic al recepției lucrărilor, și nu include reprezentanți independenți (de ex. experți tehnici acreditați). Această structură poate genera conflict de interese, întrucât aceeași instituție care aprobă planurile este și cea care verifică execuția. Se recomandă introducerea obligativității participării experților independenți, conform standardelor UE. În acest context, includerea în comisie a celor doi reprezentanți ai Ministerului Mediului nu aduce valoare tehnică adăugată procesului de recepție și verificare a lucrărilor. Prezența lor ar fi strict formală și nu contribuie la evaluarea efectivă a lucrărilor, fiind astfel ineficientă din perspectiva obiectivelor tehnice ale comisiei. Autoritatea competentă în domeniul folosirii și protecției subsolului și Inspectoratul pentru Protecția Mediului dețin competențele legale și expertiza tehnică pentru verificarea lucrărilor, evaluarea calității și monitorizarea garanției financiare, astfel că membrii acestei autorități ar trebui să fie principalii evaluatori în comisie. 2 reprezentanți ai autorității publice locale (primar, viceprimar sau inginer cadastral) pot avea rol doar în verificarea respectării reglementărilor privind proprietatea terenurilor pe care se află minele sau depozitele, fără competență tehnică în evaluarea lucrărilor de închidere, ecologizare sau reabilitare a mediului, respective este suficient un reprezentant.	
	25	La pct. 19 și 20, prevăd restituirea doar a sumelor aferente cap. 1–3 din deviz, în timp ce cheltuielile de monitorizare postînchidere (cap. 4) nu se restituie. Această formulare contravine principiului proporționalității: dacă titularul respectă integral obligațiile de monitorizare postînchidere, blocarea definitivă a garanției pentru	Nu se acceptă, deoarece cap. 4.2 al Anexei „Devizul de cheltuieli” prevede o rezervă de 10% pentru accidente sau incidente neprevăzute, iar pct. 40 al proiectului

	acest capitol nu este justificată; Directiva europeană nu prevede reținerea automată a sumelor, ci doar menținerea garanției pe toată perioada obligațiilor.	reglementează acoperirea costurilor pentru măsuri compensatorii aferente acestor situații, inclusiv cele menționate la pct. 35.
26	La pct. 22 (În vederea returnării garanției financiare pentru refacerea mediului, beneficiarul subsolului/titularul autorizației de folosință a subsolului va depune o cerere la autorităților competente în domeniul folosirii și subsolului pentru convocarea Comisiei, cu anexarea la cerere a raportului de execuție al lucrărilor de închidere, ecologizare și/sau monitorizare postînchidere executate.) menționăm că monitorizarea și controlul folosirii garanției financiare pentru refacerea mediului ține de competența Inspectoratului pentru Protecția Mediului, expres statuată la art. 16 lit. g) din Codul subsolului, iar competențe pentru comisia de recepție nu atestăm.	Nu se acceptă deoarece monitorizarea și controlul utilizării garanției financiare țin de competența Inspectoratului pentru Protecția Mediului, conform art. 16 lit. g) din Codul subsolului, iar rolul comisiei din proiectul regulamentului trebuie să fie strict de constatare a finalizării lucrărilor de reabilitare/refacere a mediului, fără atribuții de control.
27	La pct.24 și 25 se face referire la art. 20 și art.32 fără a se indica actul normativ. În cazul în care referința se face la normele din regulament, se va rectifica prin indicarea elementului de structură pentru hotărâre de Guvern. Obiecție valabilă și pentru pct. 34 și 41 din proiect.	Se acceptă
28	La pct. 27 (În termen de 15 zile calendaristice de la data recepției lucrărilor de închidere, ecologizare, reabilitare a mediului și/sau monitorizare postînchidere, Comisia ia decizia de restituire sau de nerestituire a garanției financiare de recepție a lucrărilor de închidere, ecologizare, reabilitare a mediului și/sau monitorizare postînchidere.) este contradictoriu. Proiectul conține deja o prevedere (pct.20) care exclude restituirea cheltuielilor pentru monitorizarea postînchidere, însă formularea actuală lasă impresia că Comisia decide și asupra restituirii sumelor de postînchidere. Astfel, este necesar clarificarea expresă dacă decizia Comisiei se referă doar la partea garanției aferentă lucrărilor de închidere, ecologizare și reabilitare recepționate și dacă sumele destinate monitorizării postînchidere fac sau nu fac obiectul restituirii.	Nu se acceptă deoarece Comisia trebuie să decidă asupra restituirii garanției financiare în funcție de îndeplinirea obligațiilor asumate prin planul aprobat. Comisia are rolul de a verifica dacă toate lucrările eligibile au fost executate corespunzător și de a decide asupra sumei ce poate fi restituită. Sumele destinate monitorizării postînchidere nu fac obiectul restituirii.
29	Pct. 33–34 stabilesc că garanția rămâne la dispoziția autorității competente în caz de faliment. Totuși, nu este reglementată suficient procedura de utilizare a garanției în concordanță cu legislația insolabilității; nu se clarifică raportul dintre autoritate și administratorul insolabilității, ceea ce poate duce la blocaje procedurale și imposibilitatea folosirii eficiente a garanției. Regimul de executare în caz de insolabilitate este expus în contradictoriu. Pct. 33 formulează situațiile generale în care garanția financiară rămâne la dispoziția autorității competente: (i) titularul autorizației este în procedura de faliment sau (ii) titularul nu își îndeplinește obligațiile privind refacerea mediului, în termen de 3 luni de la încetarea activităților sau de la data programată a lucrărilor. Atragem atenția la termenul de 3 luni, se referă la data încetării activității sau data programată a lucrărilor, ceea ce creează un termen limită pentru aplicarea obligațiilor. Pct. 34 introduce ca „excepție de la pct. 33” și afirmă (în prima propoziție „Prin excepție de la prevederile art. 33. garanția financiară nu rămâne la dispoziția autorității competente în cazul în care în același perimetru trebuiau executate lucrările de închidere, ecologizare, reabilitare a mediului și/sau monitorizare postînchidere, în termen de 3 luni de la intrarea în procedura de faliment în conformitate cu Legea nr.149/2012 insolabilității a titularul autorizației de folosință a subsolului,”) că garanția nu rămâne la dispoziția autorității competente dacă în același perimetru trebuiau executate lucrările în termen de 3 luni de la intrarea în faliment. Semantic, situația din prima propoziții este limitată la situația în care lucrările trebuiau executate în acel termen și nu menționează cine primește garanția sau ce se întâmplă concret cu ea. Se atestă o suprapunere confuză, dacă titularul este deja în faliment, titularul nu mai poate organiza lucrările; autoritatea trebuie să intervină (conform pct. 33). Pct. 34 încearcă să introducă o excepție, dar folosește același moment temporal („intrarea în faliment”) ca termen limită, ceea ce creează o contradicție procedurală: nu e clar cine răspunde de lucrări și ce se întâmplă cu garanția în termenul respectiv. În practică, data intrării în faliment nu poate fi folosită simultan ca motiv de păstrare a garanției (pct. 33) și ca excepție de neținere/nementinere la	Nu se acceptă deoarece stabilesc un cadru clar în care autoritatea competentă poate interveni pentru executarea lucrărilor de închidere și ecologizare în cazul falimentului titularului, asigurând protecția mediului. Pct. 34 introduce justificat o excepție, permițând transferul obligațiilor de mediu către un nou titular în termenul de 3 luni, evitând astfel blocaje administrative și folosirea nejustificată a garanției. Cele două articole funcționează complementar: pct. 33 reglementează situația standard, iar pct. 34 oferă o soluție de continuitate în caz de preluare legală a obligațiilor

		autoritatea competentă (pct. 34 prima propoziție) fără clarificarea cine preia obligațiile de mediu sau cum se determină termenul efectiv de executare. Pct. 34 prima propoziție nu corelează coerent cu pct. 33, pentru că folosește același eveniment (intrarea în faliment) ca și termen de referință, dar fără să clarifice mecanismul: cine efectuează lucrările și ce se întâmplă cu garanția. Există un vid procedural care poate genera conflicte interpretative și juridice.	
	30	La pct. 41, reținerea automată a unei cote de 10% pentru măsuri compensatorii în caz de accidente neprevăzute este problematică, deoarece nu există fundamentare economică și juridică pentru procentul ales; poate afecta operatorii onești care respectă integral obligațiile; pentru accidente/incidente neprevăzute există mecanisme de răspundere civilă și asigurări de mediu, iar garanția financiară trebuie să rămână strict pentru lucrările de refacere a mediului prevăzute.	Nu se acceptă, deoarece cap. 4.2 al Anexei „Devizul de cheltuieli” prevede o rezervă de 10% pentru accidente sau incidente neprevăzute, iar pct. 40 al proiectului reglementează acoperirea costurilor pentru măsuri compensatorii aferente acestor situații, inclusiv cele menționate la pct. 35.
	31	La pct. 42, (În cazul dreptului de folosință obținut înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament, beneficiarii subsolului au obligația de refacere sau actualizare a planului de recultivare și lichidare și să îl supună spre coordonare, aprobare de către autoritatea competentă, după caz, Ministerul Mediului, în termen de un an de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.) textul în forma actuală, riscă să inducă în eroare, creând impresia că regulamentul introduce o obligație suplimentară pentru beneficiarii existenți, contrar art. 98 din Codul subsolului care prevede regimul special pentru beneficiarii anteriori, aceștia obțin autorizație fără concurs și fără prezentarea actelor de la art. 38–41, 43 și 44, dar trebuie să depună o cerere însoțită de actele minime (actul de transmitere a zăcămintului, autorizația anterioară, confirmarea perimetrului minier și documentația tehnologică de proiect). Proiectul omite să descrie că beneficiarii subsolului care au obținut dreptul de folosință asupra sectoarelor de subsol până la intrarea în vigoare a Codului subsolului nr. 246/2024 trebuie mai întâi să obțină autorizația de folosință a subsolului, prin procedura simplificată prevăzută la art 98 alin. (2) și pentru termenul stabilit la art. 98 alin. (3). Abia după această etapă, după obținerea autorizației, beneficiarii devin titulari și intră sub incidența regimului general al noului Cod, inclusiv obligația de constituire și actualizare a garanției financiare. Menționăm că principiul responsabilității financiare pentru refacerea mediului exista și în cadrul normativ anterior. Art. 68 din Codul vechi (2009) prevede că pentru îndeplinirea lucrărilor de lichidare sau conservare a excavațiilor miniere, obiectivelor și construcțiilor subterane nelegate de extragerea substanțelor minerale utile, precum și pentru recultivarea terenurilor degradate de lucrările miniere, beneficiarii subsolului, după darea în exploatare a obiectivelor, înființează fondul de lichidare și recultivare. Mărimea fondului se determină în proiectul de recultivare a terenurilor degradate și de lichidare a excavației miniere, a obiectivului sau construcției subterane nelegate de extragerea substanțelor minerale utile. Decontările anuale pe un cont special, pentru înființarea fondului de lichidare și recultivare, se fac de către beneficiarii subsolului, proporțional cantității rezervelor de substanțe minerale utile trecute la rebut, în conformitate cu legislația fiscală.	Nu se acceptă, deoarece Beneficiarii subsolului care au obținut dreptul de folosință asupra sectoarelor de subsol până la intrarea în vigoare a prezentului cod <u>sunt în drept</u> să se adreseze autorității competente în domeniul folosirii și protecției subsolului în vederea obținerii autorizațiilor de folosință a subsolului fără organizarea concursului, dar nu sunt obligați să obțină autorizația de folosință a subsolului și va activa în baza contractului ceea ce reiese că e necesar și expresia sus menționată conform art. 98 alin. (2) din Codul subsolului nr. 246/2024.
I AVIZARE			
Congresul autorităților locale din Moldova (scrisoarea nr. 298 din 20.10.2025)	1	În pct. 2.4.1. (Raportul de execuție va cuprinde: (...) Lucrările de refacere a mediului: (...) Rezultatele investigațiilor pedologice: înainte de exploatare și după recultivare, însoțite de buletine de analiză emise de un laborator acreditat): în temeiul prevederilor art. 59 din Codul funciar nr. 22/2024, este necesară completarea cu textul cu următorul cuprins: „(pentru terenurile reîncadrate în circuitul civil sau forestier după recultivare)”. În cazurile recultivării altor terenuri decât cele incluse în circuitul agricol sau forestier o asemenea procedură (investigații pedologice pre/post, însoțite de buletine de analiză) nu este prevăzută de lege și nici nu se justifică.	Se acceptă
	2	În pct. 4. (Constituirea și virarea garanției financiare pentru refacerea mediului se face în Fondul garanției financiare pentru refacerea mediului, instituit în cadrul bugetului de stat. Garanția financiară se constituie fie	Se acceptă

		prin depunerea unei garanții bancare la o bancă înregistrată în Republica Moldova, fie prin virarea sumelor respective într-un cont deschis la Trezoreria de Stat): după cuvintele „unei garanții bancare” se propune completarea cu textul cu următorul cuprins: „într-un cont fiduciar (special) deschis”, iar la final se propune completarea cu fraza cu următorul cuprins: „Mijloacele bănești aflate în conturile deschise conform prezentului punct nu fac și nu pot face obiectul unei proceduri de executare silită împotriva titularului contului sau autorității competente și nu pot fi urmărite sau incluse în masa debitoare în cazul insolvenței titularului contului, prin care pot fi efectuate operațiuni financiare doar ce țin exclusiv de executarea prevederilor Regulamentului”.	
3		În contextul pct. 11. (Planul de recultivare, incluzând devizul de cheltuieli și graficul de execuție a lucrărilor de închidere și ecologizare, va fi înaintat pentru coordonare către autoritatea competentă în domeniul folosirii și protecției subsolului conform art. 69, alin. 5 din Codul subsolului nr.246/2024): după cuvintele „autoritatea competentă în domeniul folosirii și protecției subsolului” se propune completarea cu textul „(în continuare – autoritatea competentă)”, iar în celelalte norme ulterioare din proiect de substituit această sintagmă cu același text, la forma gramaticală corespunzătoare.	Se acceptă
4		În pct. 14. (Componenta Comisiei va fi constituită din reprezentanți ai Autorității competente în domeniul folosirii și protecției subsolului, Inspectoratului pentru Protecția Mediului, autoritatea administrației publice locale și organizației de proiectări, după cum urmează: (...) Autoritatea administrației publice locale – 2 membri, din care 1 membru primar sau viceprimar, 1 membru inginerul cadastral): cuvintele „inginerul cadastral” necesită a se substitui cu textul cu următorul cuprins: „specialistul în domeniul relațiilor funciare și cadastru, iar în cazul absenței acestuia, un specialist din primărie propus de primar”. În Clasificatorul funcțiilor publice, aprobat prin Legea nr. 155/2011, și în statele de personal din primării, nu există o asemenea funcție publică de „inginer cadastral”, ci de „specialist”, „specialist superior” etc. Totodată, necesită a se ține cont de faptul că nu în toate primăriile există titulari în funcție care exercită atribuții în domeniul relațiilor funciare și cadastru.	Se acceptă
5		În pct. 34. (Prin excepție de la prevederile art. 33. garanția financiară nu rămâne la dispoziția autorității competente în cazul în care în același perimetru trebuiau executate lucrările de închidere, ecologizare, reabilitare a mediului și/sau monitorizare postînchidere, în termen de 3 luni de la intrarea în procedura de faliment în conformitate cu Legea nr.149/2012 insolvenței a titularul autorizației de folosință a subsolului, ori în cadrul termenului de 3 luni de la data încetării activităților de exploatare, a fost transmis dreptul de folosință a subsolului către un alt titularul, care preia și obligațiile de mediu): considerăm că acest punct urmează a fi exclus sau reformulat, pe motiv că impune o umbră asupra integrității garanției financiare („nu rămâne la dispoziția autorității competente”), dar și perpetuează o situație incertă în privința perioadei de inițiere și executare a lucrărilor preconizate conform proiectului. Preluarea dreptului de folosință urmare a derulării procedurii de insolvență este un proces de lungă durată, iar executarea lucrărilor „de închidere, ecologizare, reabilitare a mediului și/sau monitorizare postînchidere” nicidecum nu pot fi amânate până la finalizarea acestei proceduri. Odată cu inițierea procedurii de insolvență, de drept, urmează să fie demarată procedura prin care autoritatea competentă organizează ea însăși lucrările sus-menționate. Această obiecție este valabilă corespunzător și pentru punctele: 35 „Decizia prin care garanția financiară rămâne la dispoziția autorității competente se comunică în scris administratorului autorizat, beneficiarului subsolului/autorizației de folosință în termen de 30 zile de la data emiterii deciziei. Beneficiarul subsolului/titularul autorizației de folosință poate ataca decizia în termen de 30 de zile, de la data comunicării, conform prevederilor legale” și 36 „După expirarea termenului de contestație, respectiv de la data la care decizia este confirmată printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, autoritatea competentă organizează achiziții publice pentru încredințarea serviciilor de proiectare și execuție a lucrărilor de închidere și ecologizare, reabilitare a mediului și a lucrărilor de asistență tehnică și/sau monitorizare postînchidere în limita sumelor incluse în garanția financiară”.	Nu se acceptă deoarece stabilesc un cadru clar în care autoritatea competentă poate interveni pentru executarea lucrărilor de închidere și ecologizare în cazul falimentului titularului, asigurând protecția mediului. Pct. 34 introduce justificat o excepție, permițând transferul obligațiilor de mediu către un nou titular în termenul de 3 luni, evitând astfel blocaje administrative și folosirea nejustificată a garanției. Acestea articole funcționează complementar: pct. 33 reglementează situația standard, iar pct. 34, 35 și 36 oferă o soluție de continuitate în caz de preluare legală a obligațiilor.

	6	În Anexa nr. 2 la Regulament (1. Privind recepția a lucrărilor de închidere, ecologizare, reabilitare a mediu și/sau monitorizare postînchidere la zăcămintului): necesită excluderea articolului posesiv „a” (pentru corectarea structurii gramaticale a propoziției).	Se acceptă
	7	În anexa nr. 2 (5. Concluziile comisiei de recepție. (...) S-a executat lucrările conform cerințelor prevăzute în planului de recultivare): cuvintele „S-a” și „planului” necesită a se corecta morfologic (corect „S-au” și „planul”).	Se acceptă
Centrul de armonizare a legislației (scrisoarea nr.31/02-126-10657 din 21.10.2025)	1	Pe întregul text al proiectului Regulamentului urmează a fi uniformizată denumirea planurilor, ori în unele puncte din proiect este utilizată sintagma “proiect tehnic (tehnologic)”, iar în unele puncte se menționează “planul de recultivare”.	Nu se acceptă, deoarece planul de recultivare face parte integrantă din proiectul tehnic (tehnologic), iar ambele termene au fost menționate în Regulament pentru claritate. Menținerea ambelor denumiri este necesară pentru a reflecta corect structura documentației tehnice și rolul fiecărui element în procesul de refacere a mediului.
	2	De asemenea, este necesară revizuirea trimiterilor de la pct. 24, pct. 25 și pct. 34, întrucât acestea fac trimitere către alte articole din textul proiectului național, ori forma corectă ar fi “puncte” și nu “articole”.	Se acceptă
	3	Clauza de armonizare a proiectului se va expune în următoarea redacție: ”Prezenta Hotărâre transpune Decizia 2009/335/CE a Comisiei din 20 aprilie 2009 de stabilire a orientărilor tehnice privind constituirea garanției financiare în conformitate cu Directiva 2006/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind gestionarea deșeurilor din industriile extractive, CELEX: 32009D0335, publicată în Jurnalul Oficial L 101 din 21 aprilie 2009”	Se acceptă
Grupul de lucru al Comisiei de Stat pentru reglementarea activității de întreprinzător (scrisoarea nr.38-78-10708 din 22.10.2025)	1	Preambulul proiectului hotărârii de Guvern prevede, că prezenta Hotărâre transpune Decizia 2009/335/CE a Comisiei din 20 aprilie 2009 de stabilire a orientărilor tehnice privind constituirea garanției financiare în conformitate cu Directiva 2006/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind gestionarea deșeurilor din industriile extractive. Decizia 2009/335/CE prevede, că pentru calcularea garanției financiare menționate la articolul 14 din Directiva 2006/21/CE, statele membre și autoritățile competente se bazează pe următoarele elemente: mai departe după text (art.1). Menționăm, că prin Codul subsolului nr.246/2024 a fost transpusă Directiva 2006/21/CE și prevederile art. 81 din cod reglementează garanția financiară pentru refacerea mediului. Prevederile respective diferă de prevederile art. 14 din Directiva 2006/21/CE și totodată conțin norme, care se regăsesc la art. 1 din Decizia 2009/335/CE. Pe de altă parte, proiectul Regulamentului cu privire la garanția financiară pentru refacerea mediului la exploatarea resurselor minerale (proiectul) conține prevederi, care se regăsesc în o formă sau alta în Codul subsolului, în Directiva 2006/21/CE și în Decizia 2009/335/CE. Totodată, sunt prevăzute multiple norme cu specific național. Spre exemplu: conform proiectului crearea Comisiei, raport de execuție a lucrărilor de închidere, recepția lucrărilor, care nu sunt prevăzute în documentele UE; Fondul garanției financiare pentru refacerea mediului, instituit în cadrul bugetului de stat prevăzut conform alin. (10) al art. 81 din Codul subsolului (Directiva 2006/21/CE prevede depozit financiar, inclusiv fond mutual de garantare sponsorizat de industrie sau sub o formă echivalentă). Abordarea respectivă este inacceptabilă, deoarece poate crea situații de interpretări diferite și de conflict. Pe de altă parte, ridică semne de întrebare calitatea transpunerii actelor UE.	Nu se acceptă. Transpunerea Deciziei 2009/335/CE prin Codul subsolului nr. 246/2024 și proiectul Regulamentului cu privire la garanția financiară pentru refacerea mediului la exploatarea resurselor minerale, respectă esența și cerințele actelor europene, dar le adaptează la contextul național. Directiva 2006/21/CE și Decizia 2009/335/CE oferă flexibilitate statelor membre în alegerea mecanismului de garanție financiară, iar opțiunea pentru un fond gestionat de stat este permisă, fiind echivalentă cu formele prevăzute de UE. Elementele suplimentare introduse, cum ar fi comisia de recepție sau raportul de execuție, nu contravin normelor europene, ci le completează pentru a asigura o aplicare clară, controlabilă și eficientă. Astfel, transpunerea este nu doar conformă, ci și adecvată realităților administrative și juridice din Republica Moldova.
	2	Prevederile p.2.3 din proiect stabilesc noțiunea de constituirea garanției financiare pentru refacerea mediului – aceasta va putea fi constituită prin depunerea unei garanții bancare la o bancă înregistrată în Republica Moldova sau prin constituirea unui fond pentru depunerea sumelor respective într-un cont la Trezoreria de Stat deschis	Nu se acceptă. Introducerea garanției bancare ca formă alternativă de constituire a garanției financiare este justificată prin nevoia de flexibilitate pentru titularii ai autorizației de

		de către autoritate competentă în domeniul folosirii și protecției subsolului. Prevederile respective nu corelează cu prevederile alin. (10) al art. 81 din Codul subsolului.	folosință a subsolului și alinierea la bunele practici europene. Această opțiune permite agenților economici să aleagă mecanismul cel mai eficient din punct de vedere financiar, fără a compromite obiectivul principal – asigurarea fondurilor pentru refacerea mediului. Deși nu este prevăzută expres în art. 81 alin. (10) din Codul subsolului 246/2025, garanția bancară nu contravine scopului acestuia și este compatibilă cu Directiva 2006/21/CE, care permite diverse forme echivalente de garanții. Astfel, prevederea sporește eficiența și aplicabilitatea mecanismului de garanție, păstrând conformitatea cu cerințele europene.
3		La p. 2.4 se menționează autorizația de folosință a subsolului și se recomandă de inclus norme de trimitere la legea care reglementează eliberarea acestui act permisiv.	Se acceptă
4		La p. 2.4.1 este prevăzut, că raportul de execuție va cuprinde rezultatele investigațiilor pedologice: înainte de exploatare și după recultivare, însoțite de buletine de analiză emise de un laborator acreditat. Se recomandă de prevăzut în Nota de fundamentare informații referitor la costuri pentru astfel de investigații. Totodată, se recomandă de prezentat în Nota de fundamentare informație, exemple de refacere a mediului până în prezent (de menționat, că documentele UE nu utilizează termenul „refacere”).	Costurile investigațiilor pedologice nu au fost incluse în Nota de fundamentare deoarece acestea variază semnificativ în funcție de specificul amplasamentului, suprafața, tipului de sol și complexitatea lucrărilor, fiind dificil de estimat un cost standard aplicabil tuturor cazurilor având în vedere importanța lor în evaluarea stării solului înainte de exploatare și după recultivare. Este important de menționat că agenții economici efectuează astfel de investigații și sunt incluse în proiectului tehnic (tehnologic). Studiul pedologic privind investigațiile pedologice în scopul aprecierii notei de bonitate a solurilor pe terenurile expuse extragerile sunt deja o practică standard.
5		La pp. 4 și 5 este menționată aprobarea planului anual de dezvoltare a lucrărilor miniere de către autoritatea competentă. Prevederile respective vor genera act permisiv și nu se acceptă, deoarece contravin principiului reglementării materiale și procedurale prin acte legislative a condițiilor și a procedurilor de reglementare prin autorizare a activității de întreprinzător (lit. d) al art. 5 din Legea nr. 160/2011). Astfel, prevederile respective necesită a fi excluse sau de prevăzut norme de trimitere la articole concrete din legea care reglementează eliberarea unui astfel de act permisiv. Recomandare valabilă și pentru p. 11 (coordonarea de către autoritatea competentă în domeniul folosirii și protecției subsolului a Planului de recultivare, incluzând devizul de cheltuieli și graficul de execuție a lucrărilor de închidere și ecologizare, deoarece norma legală nu este relevantă), p. 42 (coordonare, aprobare de către autoritatea competentă, după caz, Ministerul Mediului a planului de recultivare), anexa nr. 1 (1.2 Taxa pentru obținerea de avizare, acorduri și autorizații).	Se va ajusta proiectul. Unicul act permisiv în Codul subsolului nr. 246/2024 și respectiv și în Regulament este doar autorizația de folosință a sobolului, iar coordonarea și aprobarea planul anual de dezvoltare a lucrărilor miniere și planul de recultivare ce face parte din proiectul tehnic (tehnologic) sunt prevăzute în lit. u), v) art. 14 al Codului subsolului nr. 246/2024, iar elaborarea acestora este o obligație curentă a agenților economici care desfășoară activități miniere. Aceste planuri nu reprezintă acte permissive în sensul Legii nr. 160/2011. Ele nu condiționează desfășurarea activității de

			obținerea unei autorizații noi, ci reflectă modul în care titularul ai autorizației de folosință a subsolului își organizează activitatea, în conformitate cu reglementările existente. Prin urmare, prevederile privind aprobarea sau coordonarea acestor planuri nu introduc un act permisiv suplimentar, ci asigură conformitatea cu cerințele tehnice și de mediu deja stabilite prin legislația învigorare.
	6	Prevederile p.10.6, care se referă la lucrările de refacere a mediului din planul de recultivare și planul de gestionare a deșeurilor extractive menționează efectuarea dacă este cazul, măsurilor privind restaurarea biodiversității. Prevederile respective necesită a fi clarificate în Nota de fundamentare, deoarece restaurarea biodiversității este un proces complex și costisitor.	Se acceptă ajustarea Notei de fundamentare pentru a clarifica aspectele legate de restaurarea biodiversității, însă forma actuală este relevantă. Nota de fundamentare este elaborată având ca scop principal asigurarea resurselor necesare pentru reabilitarea mediului afectat de extragerea resurselor minerale. În notă este evidențiat faptul că garanția financiară acoperă costurile lucrărilor de recultivare, refacere a solului, ecologizare și, după caz, restaurarea biodiversității. Toate aceste aspecte sunt incluse tocmai pentru a demonstra că reabilitarea mediului reprezintă o componentă centrală și justificativă a acestei garanții.
	7	La sub punctului 2.1 este prevăzut, că prezentul Regulament transpune Decizia 2009/335/CE a Comisiei din 20 aprilie 2009 de stabilire a orientărilor tehnice privind constituirea garanției financiare în conformitate cu Directiva 2006/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind gestionarea deșeurilor din industriile extractive, această directivă este transpusă total în Codul subsolului nr. 246/2024. Prevederile respective necesită a fi excluse, deoarece nu corespund realității. Practic tot proiectul, conține norme care nu se regăsesc în Decizia 2009/335/CE, totodată normele din decizie nu se regăsesc în deplină măsură în acest proiect. Recomandare valabilă și pentru compartimentul „Obiectivele urmărite și soluțiile propuse”, în care se menționează Decizia 2009/335/CE. La sub punctului 2.2 este necesar de formulat clar și succint problema care se propune a fi soluționată.	Nu se acceptă. Menționarea Deciziei 2009/335/CE în subpunctul 2.1 este justificată, deoarece Regulamentul preia orientările tehnice propuse de aceasta privind constituirea garanției financiare, în contextul aplicării Directivei 2006/21/CE. Deși decizia nu este transpusă integral, deoarece are un caracter orientativ, principiile sale de bază — precum evaluarea riscurilor, stabilirea costurilor și asigurarea reabilitării — sunt reflectate în conținutul proiectului. Astfel, referirea la Decizie are scopul de a arăta că regulamentul este elaborat în conformitate cu bunele practici europene. La subpunctul 2.2, formularea va fi ajustată pentru a exprima mai clar și concis problema abordată de proiect.
	8	Obiectivele urmărite și soluțiile propuse. La acest compartiment se recomandă de stabilit obiectivul/obiectivele în mod măsurabil, realist și fixat în timp și care trebuie să fie legate de problema definită.	Nu se acceptă. Obiectivele urmărite în regulamentul sunt formulate în legătură directă cu problema identificată – asigurarea reabilitării mediului după activitățile miniere printr-un mecanism clar de garanție financiară.

			Aceste obiective sunt realiste și aplicabile, deoarece propun soluții concrete pentru prevenirea abandonării siturilor afectate fără lucrări de recultivare. Deși nu sunt formulate într-un mod strict „măsurabil” sau „fixat în timp”, ele reflectă scopul reglementării și pot fi completate pentru a răspunde cerințelor de redactare. Prin urmare, compartimentul poate fi ajustat, dar conținutul său este deja bine direcționat spre soluționarea problemei.
	9	Analiza impactului de reglementare La sub punctul 4.3 este prevăzut, că garanția financiară pentru refacerea mediului la exploatarea resurselor minerale implică costuri considerabile, dar aceste investiții sunt esențiale pentru protecția mediului și asigurarea unei utilizări sustenabile a terenurilor. De exemplu: Pentru un zăcământ de nisip și nisip-prundiș, suprafața de reabilitare a terenului sub arătură, ca urmare a extragerilor substanțelor minerale utile pe o suprafață de 1 hectar (cu o grosime de până la 7,0 m), implică un cost estimativ de 700 mii lei. Se recomandă de detaliat informația respectivă, cum s-a ajuns la cifra de 700 mii lei. Totodată de prevăzut costuri cuantificate și pentru alte zăcămintele, modelând situații concrete.	Nu se acceptă. Estimarea costului de 700 mii lei pentru reabilitarea unui hectar de teren afectat de exploatarea nisipului și nisip-prundiș se bazează pe practici curente din domeniu și pe devize reale utilizate de agenții economici în proiectele tehnice de recultivare. Acest exemplu este real și are scopul de a ilustra dimensiunea financiară a obligațiilor de mediu. Astfel, analiza impactului de reglementare rămâne relevantă, oferind o imagine realistă asupra costurilor implicate și justificând necesitatea garanției financiare.
	10	Avizarea și consultarea publică a proiectului actului normativ. La acest compartiment se recomandă prezentarea informației referitor la comentariile parvenite urmare plasării proiectului și Note de fundamentare spre consultare. Totodată, se recomandă organizarea consultărilor publice a proiectului și Notei de fundamentare cu reprezentanții mediului de afaceri, fiind expuse rezultatele acestor consultări.	Proiectul actului normativ și Nota de fundamentare au fost plasate pentru consultare publică, conform cerințelor legale, oferind posibilitatea tuturor părților interesate să formuleze observații. Propunerile/obiecțiile parvenite au fost analizate și, după caz, reflectate în versiunea ajustată a proiectului și notei de fundamentare. Rezultatele acestor consultări sunt prezentate în Tabelul de sinteză și a fost transmis suplimentar la actele PHG cu privire la aprobarea Regulamentului cu privire la garanția financiară pentru refacerea mediului la exploatarea resurselor minerale (nr. unic 789/MM/2025), către Secretariatul GL pentru examinarea în cadrul grupului de lucru.
Cancelaria de Stat (scrisoarea nr.30-69-10727 din 23.10.2025)	1	Noțiunile indicate la pct.2 subpunctele 2.1 și 2.2 vor fi aduse în concordanță cu prevederile Codului subsolului (art.38 alin.7) lit. b); art.67 alin.25) și art.81 alin.(1));	Nu este clară obiecția
	2	Noțiunea 2.3 va fi examinată prin prisma prevederilor art.81 alin.(10) din Codul subsolului, care stipulează expres că garanția financiară pentru refacerea mediului se depune în fondul garanției financiare pentru refacerea mediului, instituit în cadrul bugetului de stat;	Nu se acceptă. Introducerea garanției bancare ca formă alternativă de constituire a garanției financiare este justificată prin nevoia de flexibilitate pentru titularii ai autorizației de folosință a subsolului și alinierea la bunele practici europene. Această opțiune permite

			agenților economici să aleagă mecanismul cel mai eficient din punct de vedere financiar, fără a compromite obiectivul principal – asigurarea fondurilor pentru refacerea mediului. Deși nu este prevăzută expres în art. 81 alin. (10) din Codul subsolului 246/2025, garanția bancară nu contravine scopului acestuia și este compatibilă cu Directiva 2006/21/CE, care permite diverse forme echivalente de garanții. Astfel, prevederea sporește eficiența și aplicabilitatea mecanismului de garanție, păstrând conformitatea cu cerințele europene.
3	La pct.5 se va utiliza noțiunea de proiect de recultivare, conform prevederilor art.72 alin.(1) din Codul subsolului;		Regulament ajustat.
4	La pct.15, care indică constituirea prin ordin a Comisiei de recepție finală a execuției lucrărilor de reabilitare a mediului și monitorizare post închidere, se consideră judicios a indica modalitatea de identificare/selectare a organizației de proiectări;		Este important ca autoritatea competentă să stabilească clar modalitatea de identificare și selectare a organizației de proiectare pentru a asigura transparența și obiectivitatea procesului. O astfel de precizare garantează că entitatea aleasă deține experiența și competențele tehnice necesare pentru evaluarea corectă a lucrărilor de reabilitare și monitorizare post-închidere. În acest mod, se contribuie la creșterea credibilității și la respectarea principiilor de bună guvernanță în procesul decizional.
5	La pct.16 se va specifica dacă este nevoie de o majoritatea simplă sau absolută pentru aprobarea deciziilor în cadrul Comisiei;		Se acceptă
6	La pct.31 se va revizui, prin prisma art.14 și art.16 din Codul subsolului, atribuția autorității competente (Agenția pentru Geologie și Resurse Minerale) de a urmări și controla, de comun cu Inspectoratul pentru Protecția Mediului, stadiul executării lucrărilor de refacere a mediului;		Se acceptă
7	La pct.39 învedereăm că art.64 din Codul subsolului se referă la temeiurile de „suspendare” a autorizației de folosință a subsolului;		Se acceptă
8	La pct.41 se va revizui trimiterea la art.36, prin prisma prevederilor art.55 alin.(5) din Legea nr.100/2017 cu privire la actele normative, astfel în cazul în care se face trimitere la o normă juridică care este stabilită în alt act normativ, pentru evitarea reproducerii normelor complementare, se face trimitere la elementul structural sau constitutiv respectiv, indicând-se denumirea, numărul și anul adoptării, aprobării sau emiterii actului citat		Se acceptă
9	Compartimentul 4 din Nota de fundamentare va fi revizuit, pentru a reflecta informația relevantă, în conformitate cu Instrucțiunea privind efectuarea analizei impactului de reglementare și modul de reflectare a rezultatelor acesteia în nota de fundamentare, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr.574/2024.		Nota de fundamentare ajustată
10	Compartimentul 9 din Nota de fundamentare că autoritatea competentă în domeniul folosirii și protecției subsolului este Agenția pentru Geologie și Resurse Minerale, precum și prin prisma art.4 din Codul subsolului, considerăm oportună revizuirea prevederilor proiectului de hotărâre a Guvernului cu privire la reorganizarea Agenției de Mediu (număr unic 137/MM/2024).		Va fi inițiată procedura de inițiativă legislativă pentru modificarea Codului subsolului, în vederea stabilirii denumirii autorității competente în domeniul folosirii și protecției

			subsolului, responsabilitatea urmând a reveni Agenției de Mediu
Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale (scrisoarea nr.21-5642 din 28.10.2025)	1	Fondul constituit într-un cont trezorerial de stat va reprezenta totalitatea mijloacelor financiare destinate finanțării proiectelor de refacere a mediului, iar volumul acestuia urmează a fi aprobat anual prin legea anuală a bugetului de stat, în corespundere cu Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr.181/2014. Astfel, considerăm judicioasă aprobarea Fondului pentru refacerea mediului la nivel de lege organică, care va cuprinde principiile generale de constituire, organizare, finanțare și funcționare a acestuia.	Nu se acceptă. Afirmția că garanția financiară reprezintă finanțarea proiectelor de refacere a mediului nu este corectă, este un fond unde agentul economic va depune suma de bani conform devizului de cheltuieli din proiectul de recultivare și aceasta are rolul de a asigura disponibilitatea mijloacelor bănești necesare pentru executarea lucrărilor de refacere a mediului în cazul în care titularul autorizației nu își îndeplinește obligațiile. Astfel, garanția financiară nu constituie o sursă de finanțare a proiectelor, ci un mecanism de protecție și responsabilizare, din care se formează Fondul pentru refacerea mediului, destinat ulterior acoperirii costurilor lucrărilor respective.
	2	Pentru depunerea unei garanții financiare la o bancă, urmează a fi examinată aplicabilitatea regimului juridic aferent contractului de garanție financiară, în conformitate cu prevederile Legii nr.184/2016 cu privire la contractele de garanție financiară. Tot din perspectiva garanției financiare propuse spre instituire, menționăm că este improprie stabilirea sarcinii de la pct.3 din proiectul Regulamentului, referitor la faptul că „garanția financiară este calculată de către devizier sau proiectantul autorizat”. Prin urmare, propunem următorul cuprins al pct.3, după cum urmează: „3. Garanția financiară este stabilită în funcție de devizul de cheltuieli elaborat de către un elaborator de devize atestat”. Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale al Republicii Moldova. În aceste condiții, autorul proiectului urmează a identifica persoana sau entitatea competentă să efectueze calculul garanției financiare pentru refacerea mediului, care va îngloba echivalentul costurilor pentru execuția tuturor activităților de închidere, ecologizare și monitorizare postînchidere, necesare a fi executate pentru reabilitarea factorilor de mediu afectați de activitățile miniere.	Se acceptă parțial
	3	De asemenea, este de remarcat că în textul proiectului se face referință la un act permisiv - autorizația de folosință a subsolului, care însă nu se regăsește în Nomenclatorul actelor permissive eliberate de către autoritățile emitente persoanelor fizice și persoanelor juridice pentru practicarea activității de întreprinzător, aprobat prin Legea nr.160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător. Subsecvent, facem mențiunea importantă că, la art.13 alin.(3) din Legea nr.160/2011 este prevăzut că, nu se permite eliberarea unor acte permissive care nu sunt incluse în Nomenclatorul precitat. Astfel, recomandăm completarea Nomenclatorului aprobat prin Legea nr.160/2011, cu actul permisiv învederat în proiectul Regulamentului (autorizația de folosință a subsolului).	Se acceptă, iar aspectul menționat este deja cunoscut de către minister. Vom include autorizația de folosință a subsolului în Nomenclatorul aprobat prin Legea nr.160/2011, pentru a asigura conformitatea cu prevederile legale.
Agenția pentru Geologie și Resurse Minerale (scrisoarea nr.1091/04 din 31.10.2025)	1	Proiectul conține o multitudine de neclarități conceptuale, terminologice și procedurale, care pot îngreuna aplicarea practică a regulamentului de către autoritățile competente și pot genera interpretări divergente. Structura proiectului nu urmează o logică etapizată, a fluxului operațional al garanției financiare, fapt care afectează, claritatea și aplicabilitatea, respectiv fiind necesar reorganizarea și redenumirea capitolelor regulamentului în ordinea cronologică a proceselor, conform fluxului operațional al garanției financiare. Neclaritățile pornesc inclusiv începând cu denumirea regulamentului, care conține elemente cel puțin neclare din punct de vedere logic și lingvistic. În mod logic, garanția financiară este constituită în prealabil, fiind destinată pentru asigurarea refacerii mediului după exploatarea substanțelor minerale utile, însă, din formularea	Obiecția nu este clară deoarece regulamentul este corect elaborat și structurat, definește clar responsabilitățile agenților economici și a autorității competente și modalitățile de constituire, utilizare și eliberare a garanției. Garanția financiară reprezintă suma de bani sau instrumentul financiar constituit de titularul autorizației pentru a asigura fondurile necesare

	expusă în proiect "refacerea mediului la exploatarea resurselor minerale,, pare că "refacerea mediului" se realizează în timpul exploatării, ceea ce e confuz. Totodată, nu inspiră un argument conceptual relația dintre „garanția financiară" și „refacerea mediului", garanția financiară fiind un instrument juridic de asigurare a unor obligații, nu o acțiune sau măsură de mediu. Respectiv, în cazul în care regulamentul se referă la modul de constituire, administrare și utilizare a garanției financiare, și nu la refacerea mediului în sine.	refacerii mediului afectat de activitățile miniere, în cazul în care acesta nu își îndeplinește obligațiile. Prin formularea clară și coerentă a prevederilor, regulamentul contribuie la prevenirea degradării mediului și la aplicarea eficientă a principiului „poluatorul plătește”. Astfel, actul normativ sprijină o gestionare responsabilă și sustenabilă a resurselor minerale.
2	De asemenea, lipsește coerența între denumirea regulamentului și scopul regulamentului descris la pct. 1 din denumirea regulamentului, cel puțin rezumă că reglementările se referă exclusiv la instituirea garanției financiare necesare pentru refacerea mediului afectat de exploatarea resurselor minerale. Prin urmare, așteptarea este ca regulamentul să reglemente doar condițiile de constituire a garanției, formele de garanție, precum și gestionarea și utilizarea fondurilor respective. Însă scopul expus la pct. 1 este mult mai larg decât sugerează titlul, expunând generalizat aspecte tehnice, administrative și de mediu, care sunt domenii conexe, dar nu identice cu cel al garanției financiare, aspecte care cu siguranță vor genera divergențe în procesul de implementare.	Scopul prevăzut la pct. 1 al Regulamentului este în deplină concordanță cu denumirea acestuia, deoarece reglementează în mod concret cerințele de implementare, monitorizare și gestionare a garanției financiare necesare refacerii mediului. Conținutul regulamentului reflectă exact obiectivul indicat în titlu – asigurarea refacerii mediului afectat de activitățile miniere prin instrumente financiare. Totodată, denumirea actului normativ este corect și derivă din prevederile Codului subsolului nr. 246/2024, menținând coerența și continuitatea cadrului legislativ în domeniul protecției mediului și al exploatării resurselor minerale.
3	Noțiunile definite la punctul 2 nu corespund criteriilor de formulare definițiilor prevăzute de Legea nr. 100/2017 privind actele normative. Acestea au un caracter mai degrabă descriptiv și generalizat, combinând elemente tehnice, financiare și administrative, fără o delimitare clară a conținutului juridic al fiecărui termen.	Noțiunile din regulament sunt definite corect și redau în mod clar conceptele esențiale referitoare la garanția financiară, refacerea mediului și activitățile miniere. Formularea lor este coerentă și precisă, fapt care asigură interpretarea unitară a prevederilor și aplicarea corectă a regulamentului.
4	Aspectele privind crearea garanției financiare, activarea, execuția și monitorizarea urmează a fi descrise în textul Regulamentului ca procese, în conformitate cu terminologia Codului subsolului nr.246/2024. Această abordare ar asigura coerența terminologică și ar elimina riscul de dublare și contradicție între actele normative.	Nu este clară obiecția.
5	La pct.3 se menționează, că, garanția financiară se calculează de către un proiectant autorizat, fără a specifica domeniul de autorizare. Această formulare creează ambiguitate, întrucât „proiectant autorizat" poate viza domenii variate, iar în lipsa unei clarificări, pot apărea situații în care garanția este calculată de persoane fără competență profesională.	Se acceptă
6	În același timp, textul proiectului nu definește forma juridică a garanției financiare, această omisiune necesitând completare, în contextul în care fiecare tip de garanție presupune condiții distincte de valabilitate, executare și restituire, impuse de instituțiile financiar-bancare. Totodată, nu este clar cum va funcționa acest lanț interinstituțional responsabil de primirea și evidența garanției financiare. Această lipsă de claritate creează un risc major de blocaje administrative și dificultăți în aplicarea regulamentului.	Regulamentul stabilește cerințele și procedurile privind constituirea, gestionarea, utilizarea și restituirea garanției financiare, menită să asigure resursele necesare refacerii mediului afectat de activitățile miniere. Acesta se aplică tuturor titularilor autorizații pentru

		exploatarea resurselor minerale. Titularul autorizației are obligația de a constitui garanția financiară înainte de începerea activităților miniere. Valoarea garanției se calculează în funcție de planul de refacere a mediului, planul de gestionare a deșeurilor extractive. Garanția poate fi constituită sub formă de garanție bancară depusă la o bancă înregistrată în Republica Moldova sau instituit în cadrul bugetului de stat adică un cont deschis la Trezoreria de Stat deschis de autoritatea competentă. Pe parcursul activității miniere, titularul autorizației este obligat să actualizeze periodic valoarea garanției financiare, în funcție de stadiul lucrărilor, modificările planului de exploatare și eventualele impacturi suplimentare asupra mediului. După finalizarea lucrărilor de refacere a mediului, titularul autorizației de folosință a subsolului depune o cerere (cu anexarea la cerere a raportului de execuție a lucrărilor de închidere) la autoritatea competentă pentru convocarea comisiei desemnate să verifice îndeplinirea cerințelor tehnice și de mediu. Dacă lucrările sunt acceptate, garanția financiară se restituie integral sau parțial titularului, în funcție de gradul de realizare a măsurilor prevăzute. În cazul în care titularul autorizației nu își îndeplinește obligațiile de refacere a mediului, autoritatea competentă dispune executarea garanției financiare. Fondurile astfel obținute sunt utilizate pentru lucrările de reabilitare, ecologizare și refacere a terenurilor afectate de activitatea minieră. Prin această procedură, se asigură aplicarea principiilor responsabilității ecologice și a principiului „poluatorul plătește”, garantând refacerea mediului în zonele de exploatare minieră. Regulamentul contribuie la transparența și eficiența administrării resurselor naturale și la protejarea mediului înconjurător.	
	7	Menționăm totodată că, în conformitate cu art. 52 ar Legii nr. 100/2017 privind actele normative, elementele structurare de bază ale hotărârilor Guvernului sunt punctele, respectiv se va elimina pe tot parcursul textului termenul „articol” acolo unde este folosit, pentru respectarea cerințelor de tehnic. legislativă.	Se acceptă.

	8	Mai mult ca atât, la pct. 11 din Anexa la Legea nr.1308/1997, este stipulat că, în caz de schimbare a destinației terenurilor agricole și a terenurilor fondului silvic în scop de extragere a zăcămintelor de substanțe minerale utile, la prețul normativ calculat conform tarifelor specificate la poziția a III-a din anexă, se aplică coeficientul 0,2, cu condiția recultivării și returnării terenurilor menționate în circuitul agricol sau în fondul silvic în conformitate cu proiectul de recultivare. În cazul în care recultivarea terenurilor exploatate pentru extragerea zăcămintelor de substanțe minerale utile nu asigură returnarea terenurilor în circuitul agricol sau în fondul silvic la nivelul calității solului prevăzut în proiectul de recultivare, diferența dintre gradul de bonitate a solului de până la recultivare și după recultivare urmează, a fi recuperată în funcție de tarifele stabilite pentru fiecare unitate grad-hectar la poziția menționată. Prevederi care, în conformitate cu art.79,,alin.(3), lit. c), liniuța unu al codului funciar nr. 22/2024, urmează a fi abrogate începând cu 01.01.2026, data intrării în vigoare a Legii nr.239/2025 „pentru aprobarea Metodologiei de calcul pentru pierderile cauzate de trecerea terenurilor cu destinație agricolă sau destinate fondului forestier la o altă categorie de destinație”. În Metodologia susmenționată, deja nu mai este specificat că la schimbarea destinației terenurilor agricole și a terenurilor fondului silvic în scop de extragere a zăcămintelor de substanțe minerale utile se aplica careva coeficienți de rectificare. Prin urmare, se concluzionează că, începând cu 01.01.2026 terenurile pentru valorificarea zăcămintelor de substanțe minerale utile, urmează a fi excluse în totalitate din circuitul agricol și/sau forestier, și respectiv dispare necesitatea de recultivare a acestora, deși prevederile codului subsolului nr.3/2009 și nr.246/2024 impun recultivarea terenurilor afectate de lucrări miniere iar proiectul prezentat spre avizare de asemenea prevede recultivarea acestora.	Nu se acceptă obiecția formulată, deoarece, chiar dacă în „Metodologia de calcul pentru pierderile cauzate de trecerea terenurilor cu destinație agricolă sau destinate fondului forestier la o altă categorie de destinație,, nu este prevăzută recultivarea acestora în circuitul agricol sau silvic după extragerile miniere, această obligație este stipulată la art. 59 alin. (3) din Codul funciar nr. 22/2024, care are forță juridică superioară metodologiei. De asemenea, „Regulamentul privind schimbarea destinației terenurilor pentru exploatarea minieră prevede recultivarea terenurilor afectate de activitățile miniere”, urmând a fi aprobat ulterior în ședința Guvernului.
Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării (scrisoarea nr.03-3141 din 06.11.2025)	1	Temeiul juridic al proiectului se recomandă a fi completat cu alin. (8) al art. 81 din Codul subsolului nr.246/2024, care stabilește competența Guvernului de a aproba mecanismul de constituire, actualizare și restituire a garanției financiare. Totodată, sursa de publicare urmează a fi indicată conform modelului: „(Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2024, nr. 498–500, art. 678)”.	Se acceptă parțial
	2	În clauza de armonizare se recomandă precizarea completă a actului Uniunii Europene transpus, în redacția: „Prezenta Hotărâre transpune Decizia 2009/335/CE a Comisiei din 20 aprilie 2009 de stabilire a orientărilor tehnice privind constituirea garanției financiare în conformitate cu Directiva 2006/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind gestionarea deșeurilor din industriile extractive, CELEX: 32009D0335, publicată în Jurnalul Oficial L 101 din 21 aprilie 2009”	Se acceptă
	3	Pe parcursul textului se va asigura utilizarea uniformă a noțiunilor, cu respectarea principiului definirii acestora doar în cazurile strict necesare. Se recomandă revizuirea definițiilor în concordanță cu terminologia Codului subsolului nr. 246/2024. De exemplu, la subpct. 2.3 prevederea „constituirea garanției financiare pentru refacerea mediului” nu corespunde art. 81 alin. (10) din Codul subsolului, care stabilește că garanția financiară se depune în fondul garanției financiare pentru refacerea mediului, instituit în cadrul bugetului de stat.	Nu se acceptă. Introducerea garanției bancare ca formă alternativă de constituire a garanției financiare este justificată prin nevoia de flexibilitate pentru titularii ai autorizației de folosință a subsolului și alinierea la bunele practici europene. Această opțiune permite agenților economici să aleagă mecanismul cel mai eficient din punct de vedere financiar, fără a compromite obiectivul principal – asigurarea fondurilor pentru refacerea mediului. Deși nu este prevăzută expres în art. 81 alin. (10) din Codul subsolului 246/2025, garanția bancară nu contravine scopului acestuia și este compatibilă cu Directiva 2006/21/CE, care permite diverse forme echivalente de garanții. Astfel, prevederea sporește eficiența și

			aplicabilitatea mecanismului de garanție, păstrând conformitatea cu cerințele europene.
	4	La subpct. 2.4.1 aferent raportului de execuție, considerăm oportun completarea acestuia cu mențiuni privind cheltuielile efectuate pentru lucrările executate, precum și cine va semnare raportul în cauză.	Se acceptă parțial
	5	La pct.3 (proiectant autorizat), pct. 4 și pct. 5 (aprobarea planului anual de dezvoltare a lucrărilor miniere de către autoritatea competentă) precum și pct. 11, pct. 42 și Anexa nr. 1, subpct. 1.2 conțin norme de natură ce pot genera acte permissive suplimentare. Astfel, potrivit art. 4 alin. (3) din Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător un act permisiv poate fi aplicat doar după includerea sa în Nomenclatorul actelor permissive. Totodată, art. 5 lit. d) din legea vizată stabilește că condițiile și procedurile de autorizare se vor reglementa material și procedural prin acte legislative.	Unicul act permisiv în Codul subsolului nr. 246/2024 și respectiv și în Regulament este doar autorizația de folosință a sobolului, iar coordonarea și aprobarea planul anual de dezvoltare a lucrărilor miniere și planul de recultivare ce face parte din proiectul tehnic (tehnologic) sunt prevăzute în lit. u), v) art. 14 al Codului subsolului nr. 246/2024, iar elaborarea acestora este o obligație curentă a agenților economici care desfășoară activități miniere. Aceste planuri nu reprezintă acte permissive în sensul Legii nr. 160/2011. Ele nu condiționează desfășurarea activității de obținerea unei autorizații noi, ci reflectă modul în care titularul ai autorizației de folosință a subsolului își organizează activitatea, în conformitate cu reglementările existente. Prin urmare, prevederile privind aprobarea sau coordonarea acestor planuri nu introduc un act permisiv suplimentar, ci asigură conformitatea cu cerințele tehnice și de mediu deja stabilite prin legislația învigorare.
	6	Suplimentar, după pct. 4, recomandăm completarea proiectului Regulamentului cu un punct nou, care să specifice că elaborarea Planului anual de dezvoltare a lucrărilor miniere se va face în baza Regulamentului privind conținutul cadru, procedura de elaborare, coordonare și aprobare a planurilor anuale de dezvoltare a lucrărilor miniere, aprobat de Guvern, conform art.14 lit. s) din Codul subsolului	Regulament ajustat.
	7	La pct. 11, autorul menționează că „Planul de recultivare, incluzând devizul de cheltuieli și graficul de execuție a lucrărilor de închidere și ecologizare, va fi înaintat pentru coordonare către autoritatea competentă în domeniul folosirii și protecției subsolului conform art. 69, alin. 5 din Codul subsolului nr.246/2024.”, însă la art.69, alin (5) din Codul subsolului nu este specificată activitatea de coordonare cu autoritatea competentă a Planului de cultivare, ci verificarea proiectelor întreprinderilor miniere extractive în conformitate cu prevederile Legii nr.151/2022 și Codul urbanismului și construcțiilor.	Regulament ajustat.
	8	Compartimentul 4.3 precizează că garanția financiară pentru refacerea mediului la exploatarea resurselor minerale implică costuri considerabile, dar aceste investiții sunt esențiale pentru protecția mediului și asigurarea unei utilizări sustenabile a terenurilor. Se recomandă detalierea informației privind cheltuielile care vor fi suportate din partea sectorului privat.	Estimarea costului de 700 mii lei pentru reabilitarea unui hectar de teren afectat de exploatarea nisipului și nisip-prundiș se bazează pe practici curente din domeniu și pe devize reale utilizate de agenții economici în proiectele tehnice de recultivare. Acest exemplu este real și are scopul de a ilustra dimensiunea financiară a obligațiilor de mediu. Astfel, analiza impactului de reglementare rămâne relevantă, oferind o imagine realistă asupra

			costurilor implicate și justificând necesitatea garanției financiare.
	9	Recomandăm completarea Notei de fundamentare cu informații privind costurile aferente investigațiilor pedologice prevăzute la subpct. 2.4.1 din Regulament, precum și cu exemple concrete de lucrări de refacere a mediului menționate la subpct. 10.6 efectuate anterior.	Costurile investigațiilor pedologice nu au fost incluse în Nota de fundamentare deoarece acestea variază semnificativ în funcție de specificul amplasamentului, suprafața, tipului de sol și complexitatea lucrărilor, fiind dificil de estimat un cost standard aplicabil tuturor cazurilor având în vedere importanța lor în evaluarea stării solului înainte de exploatare și după recultivare. Este important de menționat că agenții economici efectuează astfel de investigații și sunt incluse în proiectului tehnic (tehnologic). Studiul pedologic privind investigațiile pedologice în scopul aprecierii notei de bonitate a solurilor pe terenurile expuse extragerile sunt deja o practică standard.
	10	Totodată, având în vedere că procesul de restaurare a biodiversității este complex și implică costuri semnificative, considerăm oportun ca nota de fundamentare să includă clarificări suplimentare în acest sens.	Nota de fundamentare ajustată
Inspectoratul pentru Protecția Mediului (scrisoarea nr.1776 din 05.11.2025)	1	La Capitolul I, De adăugat, pct.2.5 ce cuprinde <u>„planul de recultivare”</u> .	Nu se acceptă, deoarece planul de recultivare sau planul de refacere a mediului care este parte a proiectului tehnic (tehnologic) va fi elaborat conform art. 14 lit. r) <i>elaborarea și aprobarea conținutului-cadru al proiectelor tehnice de folosință a subsolului</i> , de către autoritatea competentă în domeniul folosirii și protecției subsolului.
	2	La Capitolul II, De completat, pct.4 <i>„Constituirea și virarea garanției financiare pentru refacerea mediului se face în Fondul garanției financiare pentru refacerea mediului, instituit în cadrul bugetului de stat. Garanția financiară se constituie fie prin depunerea unei garanții bancare la o bancă înregistrat în Republica Moldova, fie prin virarea sumelor respective într-un cont deschis la Trezoreria de Stat. Virarea garanției financiare pentru primul an de exploatare de la intrarea în vigoare a prezentului regulament se face înaintea emiterii autorizației, iar pentru anii următori, înainte de aprobarea planului anual de dezvoltare a lucrărilor miniere de către autoritatea competentă.”</i>	Se acceptă
	3	De completat, pct.5 <i>„În cazul Beneficiarilor subsolului care au obținut dreptul de folosință asupra sectoarelor de subsol până la intrarea în vigoare a prezentului regulament, constituirea și virarea la Fond a garanției financiare se face pentru terenurile exploatate nerecultivate în conformitate cu planul de recultivare parte a proiectului tehnic (tehnologic) în primul an, de la intrarea în vigoare a prezentului regulament și pentru următorii ani, înainte de aprobarea planului anual de dezvoltare a lucrărilor miniere de către autoritatea competentă.</i>	Se acceptă
	4	Pct.7 și pct.9- punctele conțin același conținut, la necesitate de exclus unul din ei.	Se acceptă
	5	Conținutul normei după modificare, pct. 10. <i>Lucrările de refacere a mediului din planul de recultivare și planul de gestionare a deșeurilor extractive</i> parte a proiectului tehnic (tehnologic), sunt etapizate pe ani și/sau proporțional cu suprafața afectată de lucrările miniere și cu volumul substanțelor minerale utile extrase (a se vedea principiile alin. (3), art. 81 al Codului subsolului nr.24612024), <i>cu menționarea în graficul de execuție a lucrărilor de recultivare, a volumelor fizice și valorice necesare efectuării acestora, ținând cont de următoarele.</i>	
	6	Pct. 10.1 și pct. 10.7 <i>„estimarea duratei efectelor și măsurile necesare pentru atenuarea acestora” - se repetă.</i>	Se acceptă
	7	Pct. 11 <i>„<u>Planul de recultivare</u>, incluzând devizul de cheltuieli și graficul de execuție a lucrărilor de închidere și ecologizare, va fi înaintat pentru coordonare către autoritatea competentă în domeniul folosirii și protecției</i>	Regulament ajustat.

		<i>subsolului conform art. 69, alin. 5 din Codul subsolului nr.246/2024" - Codul subsolului 246/2024 nu prevede coordonarea planului de recultivare, trimiterea la art.69 alin. (5) se face greșit, astfel încât planul de recultivare nu este specificat sub nici o formă, deoarece conținutul normei prevede că, (5) Proiectele întreprinderilor miniere extractive, ale obiectivelor pentru prelucrarea substanțelor minerale utile, ale obiectivelor și construcțiilor subterane nelegate de extragerea substanțelor minerale utile, ale construcțiilor speciale se supun verificării în conformitate cu prevederile Legii nr. 151/2022 privind funcționarea în condiții de siguranță a obiectivelor industriale și a instalațiilor tehnice potențial periculoase și ale Codului urbanismului și construcțiilor.</i>	
8	La Capitolul III, conținutul normei după modificare pct. 14 „Componenta Comisiei va fi constituită din reprezentanți ai Autorității competente în domeniul folosirii și protecției subsolului, Inspectoratului pentru Protecția Mediului, autoritatea administrației publice locale după cum urmează” - Comisia se formează doar de către subiecții implicați (pentru a evita blocajul). Conținutul normei după modificare, „Autoritatea competentă în domeniul folosirii și protecției subsolului” - 3 membri. Conținutul normei după modificare, „Inspectoratul pentru Protecția Mediului”- 2 membri, dintre care 1 membru din cadrul Direcției Control Geologic și Resurse Funciare. <u>De exclus, „Organizație de proiectări- 1 membru”.</u>		Se acceptă parțial
9	De completat, pct.17 „La verificarea în teren a lucrărilor de închidere, ecologizare, reabilitare a mediului și monitorizare postînchidere participă în mod obligatoriu beneficiarul subsolului/titularul autorizației de folosință a subsolului”, sau a reprezentantului legal.		Se acceptă
10	La Capitolul IV, conținutul normei după modificare, pct.23 „Comisia verifică în teren, în termen de 30 de zile calendaristice de la data solicitării și depunerii documentației complete, inclusiv raportul de execuție specificat la pct. 22, proiectul tehnic (tehnologic) de exploatare și recultivare (avizat ecologic/acord de mediu) de către beneficiarul subsolului/titularul al autorizației de folosință a subsolului, modul de execuție al lucrărilor.		Se acceptă
11	Conținutul normei după modificare, pct.24 „Pot face obiectul solicitării de returnare a garanției financiare pentru refacerea mediului la exploatarea resurselor minerale numai lucrările prevăzute în devizului de cheltuieli, executate integral, conform obiectului din deviz”		Se acceptă
12	De exclus integral, pct.25 „ <u>Recepția se realizează conform pct. 32 și la finalizarea unei părți dintr-o lucrare, care poate funcționa independent. Excepția fiind cheltuielile pentru monitorizarea postînchidere, conform pct. 20 a prezentului regulament.</u> ”		Se acceptă
13	De completat, pct. 26 „În urma analizei raportului de execuție și a verificării în teren a executării lucrărilor, Comisia elaborează în termen de 5 zile lucrătoare procesul-verbal privind lucrările de închidere, ecologizare, reabilitare a mediului și/sau monitorizare postînchidere solicitate de beneficiarul subsolului/titularul al autorizației de folosință a subsolului. ”		Se acceptă
14	Conținutul normei după modificare, pct. 27 „În termen de 15 zile calendaristice de la data întocmirii procesului-verbal de recepție a lucrărilor de închidere, ecologizare, reabilitare a mediului și/sau monitorizare postînchidere, Comisia ia decizia de restituire sau de nerestituire a garanției financiare de recepție a lucrărilor de închidere, ecologizare, reabilitare a mediului și/sau monitorizare postînchidere. ”		Se acceptă
15	De adăugat integral, pct, 27.1 „Decizia de restituire sau de nerestituire a garanției financiare de recepție a lucrărilor de închidere, ecologizare, reabilitare a mediului și/sau monitorizare postînchidere" se transmite în termen de 5 zile lucrătoare de la expirarea termenului prevăzut în pct. 27, pentru cunoștință beneficiarului subsolului/titularul autorizației de folosință a subsolului, prin orice mod care confirmă recepționarea acesteia.		Se acceptă
16	De adăugat integral, pct. 27.2 „Decizia Comisiei privind lucrările de închidere, ecologizare, reabilitare a mediului și/sau monitorizare postînchidere, poate fie contestată în conformitate cu Codul administrativ, în termen de 30 zile de la data recepționării acesteia.		Nu se acceptă, deoarece este stipulat în pct. 35 din Regulament
17	Conținutul normei după modificare, pct.30 „În termen de 30 de zile calendaristice de la data comunicării și recepționării Deciziei de restituire a garanției financiare de recepție a lucrărilor de închidere, ecologizare,		Se acceptă

		reabilitare a mediului și/sau monitorizare postînchidere, beneficiarul subsolului/titularul al autorizației de folosință a subsolului solicită, în scris, autoritatea competentă restituirea garanției financiare pentru refacerea mediului la exploatarea resurselor minerale aferentă lucrărilor executate.	
	18	De exclus integral pct.31 „Autoritatea competentă în domeniul folosirii și protecției subsolului de comun cu Inspectoratul pentru Protecția Mediului urmăresc și controlează stadiul executării lucrărilor de refacere a mediului pe beneficiarii subsolului/titularii autorizației de folosință a subsolului ce și le-au asumat prin planul de recultivare și planul de gestionare a deșeurilor extractive, inclusiv a proceselor verbale de recepție a acestor lucrări. La finalul controlului se întocmește un raport de control care este semnat de toți participanții”.	Se acceptă
	19	De exclus integral pct.32 „Beneficiarul subsolului/titularul al autorizației de folosință a subsolului are obligația de a transmite solicitarea către autoritatea competentă și de a participa împreună cu reprezentanții Inspectoratului pentru Protecția Mediului la recepționarea lucrărilor din planul de recultivare, ori de câte ori acestea sunt finalizate, precum și pentru verificarea executării unor lucrări ascunse, conform planului de recultivare.”	Se acceptă
	20	Capitolul V, conținutul normei după modificare, pct.42 „În cazul dreptului de folosință obținut înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament, beneficiarii subsolului au obligația de refacere sau actualizare a planului de recultivare și să îl supună spre coordonare, aprobare de către <u>autoritatea competentă</u> după caz, <u>Ministerul Mediului</u> , înainte de începerea lucrărilor de exploatare, - nu este specificată autoritatea/instituția/organizația în a cărei competență intră aprobarea planului de recultivare.	Regulament ajustat.
Ministerul Finanțelor (scrisoarea nr.09/2-03/519/1547 din 26.11.2025)	1	Conform pct. 22 din proiectul prezentat, în vederea returnării garanției financiare pentru refacerea mediului, beneficiarul subsolului/titularului autorizației de folosință a subsolului va depune o cerere la autoritățile competente în domeniul folosirii subsolului pentru convocarea Comisiei, cu anexarea la cerere a raportului de execuție a lucrărilor de închidere, ecologizare și/sau monitorizare postînchidere executate. În acest context, considerăm necesar completarea pct. 2.4.1. din proiect cu textul „codul fiscal/numărul de identificare de stat (IDNO) al beneficiarului subsolului/titularului autorizației de folosință”, introducerea acestui element identificator va facilita corelarea informațiilor financiare și administrative aferente procesului de restituire a garanției financiare.	Se acceptă
	2	Cu privire la anexa nr.1 la proiect „Devizul de cheltuieli privind cheltuielile necesare pentru închiderea, ecologizarea și monitorizarea postînchidere a perimetrului de cercetare/exploatare”, în scopul eliminării incertitudinilor privind aplicarea corectă a prevederilor referitoare la determinarea bazei impozabile pentru TVA aferente achizițiilor efectuate, se propune substituirea cuvântului „exclusiv” din col. 2 cu cuvântul „fără”.	Se acceptă
	3	Totodată, Codul subsolului nr.246/2024 prevede instituirea în cadrul bugetului de stat a fondului garanției financiare pentru refacerea mediului. Fondul menționat va fi format din garanțiile financiare virate de către titularul autorizației de folosință a subsolului. Crearea Fondului are drept scop stimularea beneficiarului subsolului în refacerea mediului prin acoperirea financiară a execuției lucrărilor respective. Astfel, mijloacele Fondului urmau să fie disponibile spre utilizare, în orice moment, fără careva restricții. Dar, conform Legii nr.264/2024, nu sunt prevăzute excepții în gestionarea Fondului față de regulile stabilite prin art. 70 din Legea nr. 181/2014 care prevede închiderea la data încheierii anului bugetar a soldurilor de mijloace bănești din conturile trezoreriale ale autorităților/instituțiilor bugetare. Întru atingerea obiectivului Codului în procesul de folosire și protecție a subsolului, în special prin asigurarea financiară a execuției lucrărilor de refacerea mediului din Fond, codul respectiv urmează să fie modificat în partea ce se referă la crearea condițiilor specifice de gestionare a Fondului. Fondul se instituie în cadrul bugetului de stat. În cazul dat, mijloacele financiare virate de către titularul autorizației de folosință a subsolului urmează să fie administrate prin sistemul trezorerial. Subsidiar, nu poate fi acceptată constituirea garanției financiare prin depunerea unei garanții bancare la o bancă înregistrată în Republica Moldova (pct.2.3, pct.4 din Regulament). Mai mult, Regulamentul necesită să fie completat în vederea stabilirii organului din administrația statului (din cele menționate la art.11 din Cod) cu	S-a luat act, modificările urmează să fie realizate, la moment este în elaborare un proiect de modificare a Codului subsolului nr.246/2024. Se acceptă

		funcția de administrator al garanțiilor acumulate în Fond (verificarea valorii garanției financiare calculate, virării integrale și restituirii acesteia).	
Expertizare - II AVIZARE			
Cancelaria de Stat (scrisoarea nr.30-69-13018 din 19.12.2025)	1	Noțiunile indicate la pct.2 subpunctele 2.1 și 2.2 vor fi aduse în concordanță cu prevederile art.38 alin.7) lit.b), art.67 alin.25) și art.81 alin.(1) din Codului subsolului nr.246/2024;	Se acceptă
	2	Noțiunea de la subpunctul 2.3, precum și punctele 4 și 5 din proiect, vor fi revizuite prin prisma prevederilor art.81 alin.(10) din Codul subsolului, care stipulează expres că garanția financiară pentru refacerea mediului se depune în fondul garanției financiare pentru refacerea mediului, instituit în cadrul bugetului de stat;	Se acceptă
	3	La pct.13, care indică constituirea Comisiei de recepție finală a execuției lucrărilor de reabilitare a mediului și monitorizare post închidere, se consideră judicios a indica modalitatea de identificare/selectare a organizației de proiectări.	Se acceptă
	4	Punctul 5 din Anexa nr.2 la Regulamentul cu privire la garanția financiară pentru refacerea mediului la exploatarea resurselor minerale, se va corobora cu prevederilor art.81 alin.(10) din Codul subsolului.	Se acceptă
	5	Compartimentul 4.1 din Nota de fundamentare va fi revizuit, pentru a reflecta informația relevantă, în conformitate cu Instrucțiunea privind efectuarea analizei impactului de reglementare și modul de reflectare a rezultatelor acesteia în nota de fundamentare, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr.574/2024.	Se acceptă
Ministerul Finanțelor (scrisoarea nr.09/2-09/666 din 22.12.2025)	1	Comunică că reiterează obiecțiile expuse în avizul nr.09/2-03/519/1547 din 26.11.2025. Mai mult, conform informației prezentate în tabelul de sinteză, actualmente, Ministerul Mediului elaborează modificări la Codul subsolului aprobat prin Legea nr.246/2024, reieșind din obiecțiile expuse prin avizul menționat supra. Luând în considerare că, potrivit Legii nr. 100/2017, hotărârea Guvernului este un act care se adoptă de către Guvern pentru organizarea executării legilor, regulamentul urmează să fie aprobat după efectuarea modificărilor la Legea nr.246/2024.	Se acceptă, a fost exclus din prevederile Regulamentului garanția bancară, deci agenții economici vor depune garanția bancară conform pct. (10) art. 81 din Codul subsolului 246/2024.
Centrul Național Anticorupție al RM (scrisoarea nr. 06/2/44 din 02.01.2026)	1	Pct. 11. Autoritatea competentă poate solicita titularul autorizației de folosință a subsolului revizuirea planului de refacere a mediului, inclusiv a devizului de cheltuieli, sau acesta poate depune pentru verificare un nou proiect de recultivare în următoarele situații: 11.1. în cazul unor schimbări majore ale condițiilor de exploatare; 11.2. în cazul instituirii în perimetrul de exploatare sau în zonele învecinate a unor arii naturale protejate; 11.3. în cazul în care se constată că documentația nu cuprinde toate lucrările sau măsurile de refacere a mediului. Obiecții: Norma instituie un drept autorității competente, precum și titularului autorizației de folosință a subsolului de a modifica/revizui planul de refacere a mediului, inclusiv a devizului de cheltuieli. În condițiile normei, prin utilizarea termenului „poate”, subiecții vor fi în drept și nu vor fi obligați de a revizui documentele specificate. Considerăm că odată ce norma stabilește anumite condiții, aceasta urmează să instituie obligația subiecților de a se conforma și nu atribuie de drepturi acestora. Ambiguitatea administrativă creată va permite aplicarea normei în dependență interes și scopul urmărit cu riscul comiterii manifestărilor de corupție. Propunem autorului stabilirea obligației de conformare autorității competente, precum și titularului autorizației de folosință a subsolului în cazul întinerii condițiilor presetabilitate de a solicita, respecta de a revizui, planul de refacere a mediului, inclusiv a devizului de cheltuieli.	Se acceptă.
	2	Pct. 15. Deciziile în cadrul Comisiei se aprobă cu votul majorității simple a membrilor Comisiei. În cazul absenței unor membri, Comisia își va desfășura totuși activitatea în teren. Obiecții: În opinia noastră, norma stabilește confuz modul de instituire și convocare a ședințelor Comisiei, fără a se ține cont de prevederile Codului administrativ nr. 116/2018 (art. 133-136). Norma nu reglementează când o ședință este deliberativă, or afirmația „votul majorității simple a membrilor” denotă obligativitatea întinerii Comisiei cu majoritatea membrilor acesteia. Totodată, nu este clar ce se are în vedere prin „în cazul absenței	Se acceptă

		unor membri, comisia își va desfășura totuși activitatea în teren”, or astfel se creează o ambiguitate administrativă în privința modului de exercitare a atribuțiilor Comisiei. În aceste condiții, Comisia urmează să se întrunească în teren, iar la adoptarea deciziei poate fi invocată lipsa membrilor acesteia. Toate aceste aspecte vor duce la o aplicare confuză a modului de activitate a Comisiei. Recomandări: Propunem autorului stabilirea modului transparent de convocare și exercitare a atribuțiilor Comisiei, potrivit normelor Codului administrativ nr. 116/2018 (art.133-136). Astfel, urmează de stabilit când o ședință se consideră deliberativă, care este numărul membrilor cu care o decizie urmează a fi legal adoptată. La fel, propunem excluderea sau modificarea normei în partea în care se acordă obligația desfășurării ședinței doar în teren indiferent de numărul membrilor Comisiei care participă la activitatea în teren desfășurată.	
	3	Pct. 34 În cazul în care valoarea lucrărilor executate în conformitate cu achiziția publică organizată este inferioară valorii garanției financiare pentru refacerea mediului, sumele neutilizate vor fi returnate, după caz, administratorului autorizat sau titularul autorizației de folosință a subsolului. Obiecții: Norma reglementează modul de returnare a mijloacelor financiare în cazul în care achiziția organizată este inferioară valorii garanției financiare pentru refacerea mediului. Or, norma nu reglementează situația când se poate atesta o insuficiență a mijloacelor financiare în cazul în care achiziția organizată este superioară valorii garanției financiare pentru refacerea mediului. Lipsa normei va permite interpretări a modului de aplicare eficientă și transparentă a procedurii de achiziție pentru întreprinderea acțiunilor ce țin de încrederea serviciilor de proiectare și execuție a lucrărilor de închidere și ecologizare, reabilitare a mediului și a lucrărilor de asistenta tehnică și/sau monitorizarea postînchidere. Recomandări: Propunem autorului completarea normei cu reglementarea situației privind identificarea insuficienței mijloacelor financiare urmare a inițierii de desfășurare a achiziției.	Regulament ajusta, menționăm că la pct. 33 este prevăzut expres faptul că autoritatea competentă organizează și desfășoară lucrările de reabilitare a mediului exclusiv în limita sumelor constituite drept garanție financiară, fără posibilitatea depășirii acestora. Prin urmare, nu se impune includerea recomandării privind completarea normei cu reglementarea situației referitoare la identificarea insuficienței mijloacelor financiare urmare a inițierii și desfășurării procedurilor de achiziție.
Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării (scrisoarea nr.03-17 din 02.01.2026)	1	La pct. 2.3 „constituirea garanției financiare pentru refacerea mediului” nu corespunde art. 81 alin. (10) din Codul subsolului, care stabilește că garanția financiară se depune în fondul garanției financiare pentru refacerea mediului, instituit în cadrul bugetului de stat.	Se acceptă.
	2	La pct.3 (proiectant autorizat), pct. 4 și pct. 5 (aprobarea planului anual de dezvoltare a lucrărilor miniere de către autoritatea competentă), precum și pct. 10 și pct. 39 (coordonarea planurilor de refacere a mediului), și Anexa nr. 1, subpct. 1.2 - conțin norme de natură ce pot genera acte permissive suplimentare. Așadar, art. 72 alin. (1) din Codul subsolului nr. 246/2024, la care se face referință în proiect, nu stabilește obligativitatea aprobării planurilor de dezvoltare a lucrărilor miniere, precum și obligativitatea coordonării de către autoritatea competentă a planurilor de refacere a mediului. Astfel, potrivit art. 4 alin. (3) din Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător, un act permisiv poate fi aplicat doar după includerea sa în Nomenclatorul actelor permissive. Totodată, art. 5 lit. d) din Legea vizată stabilește că condițiile și procedurile de autorizare se vor reglementa material și procedural prin acte legislative. Prin urmare, prevederile nominalizate necesită a fi excluse sau urmează a fi prevăzute norme de trimitere la articole concrete din Legea care reglementează eliberarea unui astfel de act permisiv.	Nu se acceptă. Singurul act cu caracter permisiv prevăzut de Codul subsolului nr. 246/2024, precum și de Regulament, este autorizația de folosință a subsolului. Planul anual de dezvoltare a lucrărilor miniere și planul de recultivare, ca părți integrante ale proiectului tehnic (tehnologic), sunt menționate la lit. u) și v) ale art. 14 din Codul subsolului nr. 246/2024, iar elaborarea acestora constituie o obligație permanentă a agenților economici care desfășoară activități miniere. Aceste documente nu au statut de acte permissive în sensul Legii nr. 160/2011, deoarece nu condiționează desfășurarea activității de obținerea unei autorizații distincte. Ele reflectă modul de organizare și desfășurare a activității de către titularul autorizației de folosință a subsolului, în conformitate cu cadrul normativ aplicabil. În consecință, procedurile de aprobare sau coordonare a acestor planuri nu instituie un act

			permisiv suplimentar, ci urmăresc asigurarea respectării cerințelor tehnice și de mediu stabilite de legislația în vigoare.
Ministerul Justiției (scrisoarea nr. 04/2-35 din 02.01.2026)	1	Sub aspect conceptual, având în vedere că proiectul hotărârii a fost elaborat în temeiul art. 12 lit. s) din Codul subsolului nr. 246/2024 care stabilește competența Guvernului de aprobare a Regulamentului cu privire la garanția financiară pentru refacerea mediului la exploatarea resurselor minerale, constatăm că conținutul propriu-zis al proiectului Regulamentului cade și sub incidența art. 12 lit. r) al Codului subsolului nr. 246/2024, care stabilește aprobarea mecanismului de constituire, actualizare și restituire a garanției financiare pentru refacerea mediului, precum și a procedurii de control și monitorizare a acestora. În context, recomandăm autorului să revadă intenția de reglementare, fie prin completarea clauzei de adoptare cu prevederile legale corespunzătoare sau elaborarea unor proiecte normative distincte.	Se acceptă.
	2	Referitor la proiectul hotărârii: La clauza de adoptare, sugerăm a revizui conținutul acesteia, având în vedere că potrivit uzanțelor normative trimiterele la prevederile normative se indică în ordine descrescătoare: articol, alineat, literă (respectiv punct, subpunct etc., pentru alte acte normative), tipul actului (lege, hotărâre, etc.), numărul, ca element de identificare, anul în care a fost adoptat, aprobat sau emis și denumirea actului normativ. Totodată, cuvântul „prevederilor” se va exclude.	Se acceptă.
	3	La proiectul Regulamentului: Parafa de aprobare se va indica după cum urmează: „Aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. ____/2026”.	Se acceptă.
	4	Cu titlu de recomandare sugerăm autorului să revadă conținutul propus la capitolul I prin prisma art. 45 din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative, care relevă că dispozițiile generale ale actului normativ sunt prevederile care determină obiectul, scopul și domeniul de aplicare, orientează întreaga reglementare, explică termeni (noțiuni) și definesc concepte. În acest sens, observăm că dispozițiile expuse la sbp. 2.4.1 nu se integrează la acest capitol, prin urmare se recomandă redarea acestora la alt element structural.	Nu se acceptă, deoarece subpct. 2.4.1 ține direct de noțiunea prevăzută la pct. 2.4 – „raport de execuție a lucrărilor de închidere”. Acesta a fost inclus pentru a clarifica ce va cuprinde raportul de execuție și pentru a facilita înțelegerea textului de către cititor, fără a pierde coerența ideii.
	5	La pct. 1, având în vedere formularea defectuoasă, sugerăm revizuirea acestuia prin stabilirea clară a obiectivelor și domeniului de reglementare.	Regulament ajustat.
	6	La pct. 4, întru asigurarea proiectului regulamentului cu terminologie constantă și uniformă ca și în celelalte acte normative, amintim că explicarea termenilor „autoritatea competentă” și „autoritatea competentă în domeniul folosirii și protecției subsolului” se va face la prima lor utilizare în text.	Se acceptă.
	7	Cu titlu de recomandare generală, în scopul asigurării proiectului cu terminologie uniformă și constantă, se va exclude utilizarea termenului „Beneficiarul subsolului” și se recomandă utilizarea termenului de „titularul autorizației”. În context, subliniem că alinierea terminologică la Codul subsolului nr. 246/2024 garantează coerența cu legislația specială și asigură o interpretare neechivocă a drepturilor și obligațiilor în raport cu resursele minerale ale statului.	Nu se acceptă, deoarece art. 98 din Codul subsolului nr. 246/2024 prevede expres existența beneficiarilor subsolului, alături de titularii autorizațiilor. Prin urmare, utilizarea termenului „beneficiarul subsolului” este conformă legislației, beneficiarii subsolului sunt în drept să nu treacă la autorizații și respectiv ei vor fi beneficiarii subsolului care vor activa în baza contractelor de atribuire în folosință a subsolului pentru extragerea substanțelor minerale utile.
	8	Conform art. 41 alin. (1) lit. a) din Codul subsolului nr. 246/2024, textul de la pct. 7 trebuie completat pentru a include obligativitatea prezentării dovezii de constituire a garanției financiare pentru refacerea mediului. Astfel, conținutul revizuit va prevedea că autorizația de folosință a subsolului se eliberează doar dacă solicitantul	Se acceptă.

		prezintă documentul confirmativ privind constituirea acestei garanții, instrument destinat asigurării resurselor necesare pentru lucrările de recultivare și reabilitare a terenurilor afectate de activitățile miniere.	
	9	La pct. 13, textul necesită o restructurare pentru a respecta rigorile de tehnică legislativă (claritate, concizie și evitarea repetițiilor inutile). Astfel, având în vedere că expresia „Componenta Comisiei va fi constituită” este redundantă, recomandăm ca variantă potrivită contextului expresia „Comisia se constituie”. Adicional, remarcăm că este inutilă precizarea „Comisia se formează doar de către subiecții implicați”, deoarece componența comisiei este oricum limitată la cei enumerați. Subsidiar, atragem atenția că, sintagma „conducător al autorității administrative din subordinea Ministerului” nu corelează cu primul enunț care menționează „reprezentanți ai Autorității competente”.	Se acceptă.
	10	La pct. 15, nu este clar sensul enunțului „În cazul absenței unor membri, Comisia își va desfășura totuși activitatea în teren.”, or, în măsura în care este cvarum, absența membrilor nu ar trebui să influențeze ședințele Comisiei.	Se acceptă.
	11	La pct. 18, textul „Anexa 1” se va substitui cu textul „anexa nr. 1” (obiecție valabilă pentru toate cazurile similare din proiect).	Se acceptă.
	12	La pct. 25, cuvântul „calendaristice” se va exclude ca fiind inutil, reprezentând regula generală de calculare a termenului. În actele normative se specifică tipul perioadei doar în cazul în care termenul în care urmează a fi îndeplinite anumite acțiuni se calculează diferit decât cel general (observație valabilă pentru toate cazurile similare).	Se acceptă.
	13	La pct. 30, pentru spor de precizie, autorul va revizui utilizarea în context a termenului „faliment” în sensul noțiunilor de la art. 2 din Legea insolvenței nr. 149/2012. Totodată, semnalăm că textul este redundant prin repetarea sintagmei „beneficiarul subsolului/titularul autorizației”.	Se acceptă.
	14	La pct. 31, sugerăm autorului revizuirea și reformularea dispozițiilor propuse având în vedere că intrarea în faliment presupune, de regulă, lichidarea activelor. Transmiterea dreptului de folosință către un nou titular (cesiunea) este o procedură distinctă, care necesită acordul autorității competente și constituirea unei noi garanții de către noul titular. Garanția vechiului titular nu se „transferă” pur și simplu, ci se eliberează doar după ce noul titular a depus propria garanție financiară, pentru a asigura continuitatea protecției mediului.	Nu se acceptă, deoarece în cazul insolvenței agentului economic, obligațiile privind refacerea mediului revin administratorului procedurii de insolvență, iar dacă drepturile asupra sectorului de subsol revin statului, lucrările de refacere a mediului vor fi efectuate de autoritatea competentă.
	15	Pct. 32 se va revizui ținând cont că, termenul corect pentru persoana desemnată conform Legii insolvenței nr. 149/2012 este „administrator al insolvenței” (observație valabilă pentru toate cazurile similare). Cu titlu de recomandare, sugerăm reducerea termenului de comunicare de la 30 la 5 zile care va asigura dreptul titularului la o protecție juridică rapidă și ar preveni blocajele financiare prelungite. Un termen de 30 de zile pentru comunicarea unei decizii este considerat foarte lung, de regulă actele administrative fiind comunicate în termen de 5 zile lucrătoare. În acest context, se vor avea în vedere prevederile art. 96 și 165 din Codul administrativ nr. 116/2018.	Se acceptă.
	16	La pct. 36, se va exclude textul „cu modificările și completările ulterioare” ca fiind inutil. Cu titlu de recomandare generală, pentru spor de precizie, menționăm necesitatea indicării concrete a actului normativ la care se face trimitere, conform art. 55 alin. (5) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative. Trimiterea la un act normativ se expune conform următorului model: tipul actului (lege, hotărâre, etc.), numărul, ca element de identificare, anul în care a fost adoptat, aprobat sau emis și denumirea actului normativ. Numărul și anul adoptării, aprobării sau emiterii se redau despărțite printr-o bară oblică (obiecție valabilă pentru toate cazurile similare).	Se acceptă.
	17	Capitolul V „Dispoziții finale și tranzitorii” se va redenumi, întrucât dispozițiile finale se includ, de regulă, în actele legislative. În același timp, conținutul acestui capitol nu corespunde conținutului dispozițiilor finale, prevăzut la art. 47 din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative. Astfel, potrivit prevederilor legislative	Se acceptă.

		enunțate, dispozițiile finale cuprind momentul intrării în vigoare și măsurile necesare punerii în aplicare a actului normativ. În dispozițiile finale se includ reglementările privind obligația autorităților responsabile de a executa actul normativ, de a întreprinde măsurile și de a realiza procedurile necesare executării.	
	18	Totodată parafele de aprobare a anexelor, se vor reda în felul următor: „Anexa nr. ____ La Regulamentul cu privire la garanția financiară pentru refacerea mediului la exploatarea resurselor minerale”	Se acceptă.